No 2651 Zaterdag 22 December 1934 51ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1–7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

ERGO ERRAVIMUS.

Ook aan weldenkenden, die zich niet rekenen tot de gelovige christenen en voor wie het wonder der Menswording van Gods eniggeboren Zoon geen feit meer is, ontgaat de leegte niet van onze moderne wereld, die voor een groot deel afvallig is geworden van het oude Christendom.

Wat moeten wij, sceptici en agnostici van de twintigste eeuw we denken van het Kerstverhaal? vroeg een der grotste liberale dagbladen van Nederland.

En dit blad vervolgt:

Indien wij het wagen, vandaag weer terug te gaan tot dat oude verhaal en de stille, grootsche pracht en de diepe en ware zin ervan, dan is dat juist omdat wij, moderne mensen, het zo weinig werkelijk meer van kunnen navoelen, omdat wij, ondanks al ons kennen en kunnen, ondanks al onze hygiëne en onderwijs en geleerdheid en democratie en welstand en uiterlijke beschaving en stedenbouw iets kostelijks gaan missen, waardoor ons leven verkild en verschrompeld wordt en waardoor wij bij al onzen rijkdom misschien armer zijn geworden dan deze arme herders ooit waren. Dan is dat, omdat het in de huidige wereld donkerder is, onze gloeilampen ten spijt, dan het in die stille, heilige nacht was bij het nederige schijnsel van die éne ster.

Maar is onze wereld dan niet rijk aan al die dingen, welke idolen schenen aan de oude liberalen?

De nieuwe liberaal schudt het hoofd en erkent:

Wij voelen het, als wij even nadenken, allemaal in dit tijdsgewricht, nu de wereld der zienlijke dingen ons meer en meer ontvalt en de Religie, de band die ons bindt aan de wereld der onzienlijke dingen, voor steeds meerderen niets dan een woord is geworden. Want wat de mens per slot van rekening altijd gezocht heeft en altijd zal zoeken is Zekerheid, Geloof, Vertrouwen, zonder welke hij eenvoudig niet leven kán en alleen doffe berusting of wanhoop hem resten. En die Zekerheid nu is bezig ons op alle levensterre'n te begeven. De mogelijkheid om tot werkelijke wetenschap te komen wordt met sterkere redenen aangevochten. De betrekkelijke waardeloosheid ener techniek, die zich in dienst stelt van een moreel indifferent streven wordt ootmoedig erkend. Met de absolute zedewet wordt het meer en meer op een accoordje gegooid, omdat men niet meer gelooft in haar absolutheid en het après nous le deluge" altijd te verkiezen is boven de mogelijkheid van zijn egoïste begeerten aan een hersenschim op te offeren. Het fijne weefsel van ons internationaal economisch leven is ruw verwoest. Welke de gevolgen zullen zijn valt nu nog ook maar niet bij benadering te vermoeden, maar zij zijn al ontzettend genoeg en reeds nu openbaren zij met griezelige duidelijkheid wat de mens is, als hij aan de greep ener onzienlijke wereld ontsnapt: homo homini lupus. Zodat deze „samenleving" begint te gelijken op een troep individuen, die zonder enig innerlijk verband toevallig met elkaar op een reusachtige ijsschots zijn terechtgekomen, doelloos en willoos rondzwalkend in een barre zee van zielloze oneindigheid, die voortdurend bedreigd worden, bij al het schots en scheef gaan, daarvan af te glijden en dan maar liever hun buurman een zetje geven dan zelf te gaan.

Dit is niet ontleend aan Karl Adam's „Wezen van het Katholicisme" of aan geschriften van pater Weisz – neen, het is de liberaal, die „heel deze zintuigelijk waarneembare wereld" als zinneloos in tijd en ruimte ziet verlopen en hij vraagt zich zelf af: zijn dit geen „brave vertogen"? Staan wij niet voor „economische kwesties"?

Maar de liberale peinzer schudt weer het hoofd en gaat voort:

Haast zouden wij geneigd zijn te zeggen: Was het maar zoo! Was de wereld maar zoo eenvoudig en ging het bij deze dingen maar niet om ontzaggelijke realiteiten Want wij zouden hun, die zo antwoorden, juist willen vragen: Is het misschien niet juist doordat ge u blind hebt gestaard op de wereld der stoffelijke dingen en betrekkingen, dat deze zo spaak is gelopen? Zo moeilijk is het toch niet. Plato begreep al dat geen staat kan bestaan, wiens leiders geen wijsgeren zijn. En een groot landgenoot een zeer scherp denker, heeft eens de opmerking gemaakt, dat de toekomst van onze cultuur voor een groot deel afhangt van het antwoord, dat de theoretische logica zal geven op de aloude Pilatus-vraag: Wat is Waarheid?

Hoe zou het met de wereld in orde kunnen komen, zolang het met den mens niet in orde is? Wordt deze samenleving niet gevormd door de daden der mensen en is er één menselijke daad waarachter niet, bewust of onbewust, een geestelijk motief steekt?

Zou het dan onverschillig zijn, of ge dien mens eenvoudig alleen voorhoudt op een stoffelijk bestaan dan wel wijst op zijn verheven afkomst en bestemming? en hem geeft — om het ditmaal eens te zeggen met de taal der oude vroomdheid — „de spijze die eeuwiglijk voedt"?

En zo gaat het artikel verder:

Het is niet zonder enige schroom dat wij hier weer in herinnering brengen dat oude bijbelse Kerstverhaal — historische realiteit of symbool, dat laten wij voor dit ogenblik daar — van die stille Nacht in Bethlehem's velden, waarin de Herders, „omschenen door de Heerlijkheid des Heren", komen om het Kindeke, dat neerligt in een stal, te aanbidden en ook de Wijzen uit het Oosten, geleid door een wonderlijke ster, dat Kind hun geschenken brengen.

Aan het tussenzinnetje herkent de lezer de „Nieuwe Rotterdamse Courant" van 25 December 1931.

Zij heeft de „historische realiteit" van de Menswording losgelaten, en zij staat nu voor een andere realiteit, welke haar in angstige vertwijfeling de handen voor de ogen doen slaan.

Ergo erravimus, wij dwaalden dus — de belijdenis uit het oude bijbelboek ligt impliciet in het artikel, dat als een teken des tijds aan de vergetelheid verdient te worden onttrokken.

De wereld is daarom zo ongelukkig, omdat haar geloof en godsdienst ontbreekt", zei Paus Pius XI aan de Kardinalen op diezelfde Kerstdag. De Paus heeft gelijk: zelfs de „N.R.Crt." kan het moeilijk lochenen.

Oremus, laat ons bidden voor hen, die zoo ongelukkig, zonder zekerheid, zonder geloof en zonder vetrouwen neerzitten in de duisternissen van het ongeloof, gelijk de heidense wereld bij de geboorte van Christus.

En laat het ons een troost zijn de zekerheid des geloofs, waarnaar hier gesnakt wordt te bezitten.

En laten wij er naar leven.

ZALIG KERSTFEEST.

De Gelijkstelling.

De raadszitting van Dinsdagavond is in de Geschiedenis van het Onderwijs op Curaçao een feit van grote historische betekenis.

Een strijd van meer dan honderd jaren is ten slotte beslecht met de volledige overwinning van de voorstanders van het Bijzonder onderwijs.

Tot 1820 waren op Curaçao particuliere scholen, door de ingezetenen opgericht en onderhouden uit het provenu der schoolgelden, de bijna enige gelegenheden van onderwijs.

In genoemd jaar echter trad in werking een *provisioneel reglement op het schoolwezen* met het doel het openbare onderwijs in te voeren en algemeen te bevorderen. De staat werd algemeen de onderwijzer en opvoeder van de jeugd. Van de 2000 gld. die de schatkist per jaar voor het onderwijs uitgaf, mocht nog iets besteed worden voor prijzen en schoolbehoeften ten behoeve van particuliere scholen, die om gewichtige redenen vooralsnog werden toegelaten.

Erg schitterend was deze financieele regeling niet.

Naarmate de behoeften aan onderwijs dringerder werden, werd voor het openbaar onderwijs wel ruimer uit de openbare kas geput, maar op het langzaam groeiend Missie-onderwijs bleef het Prov. Reglement van toepassing, dat jaarlijks 2000 gld. toestond voor prijzen en schoolbehoeften. Tot deze subsidiehoogte had de Missie zich sinds 1842 weten op te werken, zodat zij na 28 jaren aan de openbare kas kostte de som van 2000 gld. per jaar.

Toen kwam in 1873 de eerste verordening regelende het onderwijs in de kolonie, waarin de bepaling, dat aan de bijzondere scholen van wege de kolonie subsidie kon worden verleend. Het oude bedrag van 2000 gld. bleef nog gehandhaafd, maar werd na herhaalde verzoeken met 600 gld. verhoogd.

We kunnen hier niet verder in bijzonderheden vermelden wat er in de Raad gestreden is, hoe er van Holland uit gewerkt is met en zonder Koninklijke besluiten om enige verhoging te verkrijgen. Slechts enkele cijfers en data.

In het jaar 1870 bedroeg de subsidie per kind en per jaar 96 cts. In het jaar 1880 1,36 gld. In 1890 1,92 gld. In 1900 3,09 gld. In 1910 4'52 gld. In 1915 9,19 gld.

Eerst op 11 Mei 1907 zag het Missie-onderwijs zijn karakter wettelijk erkend en verzekerd.

De strijd voor gelijkberechtiging welke in het Moederland niet minder fel gestreden werd, eindigde daar met de gelijkstelling voor de wet van het openbaar en bijzonder onderwijs in de Wet op het Lager Onderwijs 1920.

En het in Nederland aanvaarde princiep werd voor Curaçao geldend verklaard door de wijziging van art. 180 van het regeringsreglement.

Uit financieele overwegingen werd in overleg met de rijksregering besloten, aan het princiep een geleidelijke toepassing te geven.

Maar terwijl de financien op Curaçao stegen, en in de jaren 1926 en volgende grote overschotten boekten, wilde het toch met de gelijkstelling (en ook nog met heel veel andere zaken) niet vlotten. We misten toen de bestuurder die Curaçao nodig had. En het wantrouwen van de Missie tegen den toenmaligen Gouverneur, wat zelfs tot een conflict leidde, had hierin zijn oorzaak. Het moest zelfs zover komen dat wijlen de Heer van Vuren den Minister van Koloniën moest dreigen, dat de gehele katholieke kamerfractie tegen de begroting stemmen zou, werden niet onmiddelijk stellige beloften gegeven, omtrent de uitvoering van de gelijkstelling.

En nu zijn we er. Wel volgens de beloften van Minister de Graaff drie jaren te laat. Maar we zijn er. En op een wijze, die en Bestuur en Raad tot grote eer strekt; en niet het minst de man, die als inspecteur van ons onderwijs, zeker het leeuwenaandeel in de bewerking van deze verordening heeft gehad, de Hr. Schoeder.

Crisisinvloed op gebruiks artikelen in Nederland.

In „de opbouw gaat Dr. J. H. van Zanten na welke invloed de crisis had op de uitgaven voor roken, drinken, fietsen, motor- en autorijden in Nederland.

We vinden daaromtrent zeer interessante cijfers:

In Nederland werd in 1929 per hoofd opgerookt.

173 Sigaran, 409 sigaretten en 1.45 KG. tabak.

In 1933 waren deze cijfers:

176 sigaren, 472 sigaretten en 1 53 KG. tabak.

Veel bezuinigd is dus hierop niet.

Merkwaardig is nog, dat met deze cijfers Nederland boven alle andere landen staat, wat het sigarenverbruik per hoofd betreft. (Alleen Denemarken nadert met 158 stuks het Nederlandse cijfer.

Op het drinken is echter meer bezuinigd.

Het gebruik van bier liep van 1929 tot 1933 terug van 28.0 L. per hoofd der bevolking tot 18.6 L.

Wijn liep in diezelfde jaren terug van 1.71 L. per hoofd der bevolking tot 1.41 L

Gedistilleerd liep terug van 2,48 L. tot 1.92 L.

De vervoermiddelen namen daarentegen aanmerkelijk toe.

In 1929 telde Nederland 334 fietsen per 1000 inwoners.

In 1933 echter 359.

Motorfietsen, klommen in die jaren van 3.91 op de 1000 inwoners tot 5,15. En Personenauto's van 7.80 per 1000 inwoners tot 10,43.

De Snip.

Met zeer groot enthusiasme, en belanstelling luisterden Vrijdagavond 14 Dec. millioenen—Nederlanders en vreemdelingen in het Moederland en Overzeese Gewesten naar de uitzending van het vertrek van het K.L.M.-vliegtuig (Snip), dat vanaf het Amsterdamse vliegveld (Schiphol) in het middernachtelijk uur de grote sprong over Europa, Afrika en Atlantise Oceaan naar West-Indië ging ondernemen.

Die Vrijdagavond tegen 12 uur hadden zich op (Schiphol) duizenden en duizenden personen verzameld om de koene bemanning van de (Snip) op een hun waardige wijze uitgeleide te doen. Het was echt Hollands, natuurlijk-regenachtig, zelfs kil weer, doch dit alles kon de belangstellenden er niet van weerhouden zich midden in de gure nacht naar het vliegveld te begeven. Waren er vroeger bij het vertrek van een K.L.M-vliegtuig slechts enkele honderden personen op de been, Holland toonde nu, dat het geheel en al met de vliegende Hollanders medeleeft en heeft daarvan op schitterende wijze uitting gegeven.

Bij het vertrek werd de bemanning nog enige woorden van afscheid toegesproken door Generaal Snijders alsmede door den Heer Plesman, Directeur der K.L.M. Zeer terecht werd gezegd, dat de (Snip) de Nationale Gedachte naar de Gebiedsdelen in het Westen moge overbrengen.

Jammer genoeg was het niet meer mogelijk de bemanning zelf enige minuten voor de microfoon te krijgen; zij hadden het te druk met afscheidsgroeten hier en daar, van familie, vrienden en kennissen. Doch hun afscheid was daar niet minder om! Het was een groots moment.

Men kent deze koene bemanning. De Heer Hondong, oud vlieger van Soesterberg is reeds sinds 1926 bij de K.L.M. en heeft reeds vele vluchten naar Indië gemaakt; Van Balkom is korter bij de K. L. M. en ook van Soesterberg afkomstig; Stolk heeft reeds 8 jaren ervaring; Van der Molen is de jongste, doch werd speciaal voor deze vlucht gekozen, omdat hij in het bezit is van een Stuurmansdiploma, zodat drie leden van de bemaning voor de navigatie kunnen zorgen.

Zoals bij de K. L. M. gebruikelijk is, werd precies op het voorgenomen tijdstip vertrokken. De „Snip" taxide, trillend van ongeduld, naar 't andere eind van het veld, de lichten van filmoperateurs, restaurant etc., werden gedoofd, gewacht werd op het lichtsein van den commandotoren van „Schiphol". Alles verliep zoals steeds — schitterend van stapel, de organisatie was in één woord schitterend!

Het lichtsein! Het teken voor het vertrek! De motoren van den „Fokker" snorren. De bemanning is op zijn plaats, een laatste groet, wuivende handen voor de raampjes van de „Snip" en wuivende handen vanaf het veld! Het grote moment is aangebroken, de „Snip" is vertrokken. Met razende snelheid vliegt zij over de hoofden van de duizenden en duizenden toeschouwers! Een laatste gesnor, een laatst „hoera"-geroep en het mooie vliegtuig is uit het gezicht verdwenen, deWest tegemoet, met 26 251 stukken post. O.a. werd verteld, dat er voor één der zeer hoog geplaatste Amtenaren van Curaçao een fleschje bier aan boord is, gefrankeerd voor een waarde van f 230,00.....

En wanneer nu de Hr. Bouwman op de vergadering van het Alg. Huldigingscomité vertelde, dat de kosten van de vlucht waarschijnlijk zouden gedekt kunnen worden door het vervoer van 12 tot 15000 brieven, dan behoeven we ons voorlopig over de financieele zijde van deze onderneming gelukkig niet ongerust te maken.

Wat het weer betreft, was het begin van den tocht niet fortuinlijk. We hoorden reeds bij de uitzending van het vertrek, dat het weerbericht niet gunstig was, daarom bleek op het laatste moment dat het beter was om de persman van de KLM, de heer Rusman, achter te laten, daar het met het oog op tegenwind beter werd geoordeeld het gewicht zoveel mogelijk verminderen. Deze maatregel werd zodanig op het nippertje genomen dat er geen tijd overbleef, om de bagage van Rusman uit het vliegtuig uit te zoeken. Door de radioverbinding kon de „Snip" als het ware op de voet gevolgd worden Bij het passeren van de Belgise grens werd een Kerstgroet door de Snip uitgezonden.

Maar het weer bleef slecht: en toen bij het aanbreken van den dag, de Middelandse Zee in zicht kwam oordeelde de bemanning het maar beter om eerst even in Marseille te landen. Hier bleef men van 8.17 tot 9 13. Toen werd de vlucht naar Casa Blanca voortgezet. Maar om 11 uur werd, van de „Snip" het volgende bericht ontvangen: „Hoorde je niet. Op weg naar Alicante, als weer opklaart door naar Casablanca anders morgen." Om 13.05 uur werd te Alicante geland en de volgende morgen, zooals we uit de berichten meenden te kunnen opmaken naar Casa Blanca in Marokko doorgevlogen. Daar landde het vliegtuig Zondagmiddag om 12 50 Greenwich tijd, en vertrok weer te middernacht, om zoveel mogelijk tijd te hebben op Porto Praya, voor het goed nakijken van de machine voor de grote oversteek op Woensdag.

Maandagmorgen 7 uur Curaçaotijd landde de Snip veilig op Porto Praya.

Als een bijzonderheid kan nog worden vermeld, dat gedurende deze nachtelijke overtocht naar de Kaap Verdische eilanden, Curaçao Radio steeds met de vliegers in verbinding was.

Nu stonden de vliegers voor de grote oversteek. Maar ze hebben een compleet instrumentarium bij zich voor sterrenobservatie, dat samen met de radio een grote rol zal moeten spelen deze tocht.

Dan zal het radiostation van de Air de France op Pto Praya, dat een richtingzoeker bezit, belangrijke hulp verlenen. Dan het Departement van Defensie verleent medewerking door de K XVIII te stationeren op de helft van het traject Kaap Verd'sche Eilanden — Paramaribo. Deze onderzeeboot is uitgerust met een krachtig radiostation en een peiler tot hulp bij de navigatie van de „SNIP". En de K.N.S.M. heeft de route van de „STUYVESANT" die op de uitreis naar Paramaribo is, zodanig verlegd, dat de laatste drie dagen van de reis samenvallen met de „SNIP". Daarbij is een der Stuurlieden van dit schip speciaal opgeleid in De Bilt om meteorologische waarnemingen te doen die van groot nut voor de „SNIP" kunnen zijn.

Wat zullen ze vrezen?

Hebben zij bovendien nog niet door het inbouwen van 6 extra tanks in de cabine de benzinevoorraad opgevoerd tot 4900 Liter, voldoende voor 4600 K. M, waardoor een surplus aanwezig is 1000 K. M.?

De Tentoonstelling Ambachtsschool.

Welk een belangstelling onze autoriteiten tonen in onze Ambachtschool, dat zagen we Zaterdagavond bij de opening van de tentoonstelling. Het was een uitgelezen publiek, dat daar van zijn sympathie blijk gaf.

Onder het Wilhelmus kwam Z. Excel. Gouverneur van Slobbe het Theater Brion binnen, gevolgd door echtgenote, en adjudant. Ook Mgr. Verriet was er tegenwoordig, de militaire en civiele autoriteiten, de directie van C.P.I.M. en N.I.G.M. Voorzitter en leden van de Koloniale Raad, en vertegenwoordigers uit handels- en industriekringen.

De adviseur van de Cur. R. K. Volksbond sprak een welkom tot de aanwezigen en een woord van dank voor de betoonde belangstelling. In bijzonder aan het Bestuur van de Bond, leraren en leerlingen, die allen hebben medegewerkt tot zulk een schitterend resultaat. Maar niet minder dank bracht spr. aan Z. Ex. de Gouverneur voor zijn bijzondere sympathie en machtige steun. Ook bracht Spr. eerbiedig dank aan den beminden bisschop, die het werk zegent en begeestert. In 't bijzonder wilde Spr. nog noemen de C.P.I.M. de directeur van O.W. en diens staf, die van den beginne af met raad en daad hebben bijgestaan. Tenslotte maar niet op de minste plaats brengt Spr. dank aan de sympathieke Directeur van N.I.G.M. die het initiatief nam tot deze tentoonstelling en actief deelnam aan de organisatie daarvan en de regeling.

Het was voor Spr. een grote vreugde, het schone werk van de leerlingen ook aan het publiek te kunnen tonen. Nog een enkel woord sprak Spr. tot de pessimisten over de noodzakelijkheid van het Ambachtsonderwijs.

Alleen de cijfers die hij noemde, dat er n.l. bij de C.P.I.M. van de vakarbeiders slechts 20% Curaçaonaars zijn en 80% vreemdelingen, terwijl bij de peonnen deze cijfers juist omgekeerd zijn, bewijzen de noodzakelijkheid voldoende.

Maar gelukkig schijnt deze onder Curaçaose ouders te worden begrepen, getuige de getallen welke hij noemde van de nieuwe leerlingen, die zich voor de nieuwe cursus hadden opgegeven, en die slechts kunnen worden aangenomen, wanneer een nieuwe leerkracht kan gekregen worden.

Na een woord van dank aan de verschillende personen, besturen en directies die tot de totstandkoming hadden meegewerkt, in het bijzonder de Hr. Schouten, vroeg Pater de Bruyn hierna aan Mevr. van Slobbe deze tentoonstelling te willen openen.

Nadat Mevrouw het rood-wit-blauwe lint had doorgeknipt, vroeg Z. Exc. de Gouverneur het woord.

Het verwonderde ons niet, dat Gouv. van Slobbe, bij de eerste, we mogen zeggen, schitterende resultaten van deze school, waarvoor hij het initiatief nam, ook een woord wilde zeggen. Kernachtig was weder deze rede van den bewindsman, die reeds bij tal van gelegenheden, maar vandaag heel bijzonder toonde, hoe zijn hart werkelijk warm klopt voor het Curaçaose volk, en hoe zijn bestuur erop uit is, om dit volk hier de plaats te geven, welke, gelijk hij zelf zeide, rechtens toekomt. Dat het nog niet die plaats heeft ingenomen, komt nog door onvoldoende scholing.

Zijne Exc. wees er uitdrukkelijk op, dat de mening, dat de Curaçaoenaar hier wordt achtergesteld niet waar is. De C.P.I.M. en andere maatschappijen geven de voorkeur aan Curacaoenaars naar aan geschoolde krachten, die deze maatschappijen nodig hebben, is er hier nog een tekort.

Het Bestuur echter is bereid aan verder scholing mede te werken en hier wees Z. Exc. op het middelbaar onderwijs, wat steeds beter wordt; ook op het gebied van de vorming van onderwijzers is het Bestuur werkzaam; Voor hogere studies geeft het beurzen en het is ook bereid technici, die zich verder willen bekwamen te helpen. Voor de zorg van moeder en kind zijn er nog onlangs Curaçaose meisjes naar Holland gezonden om zich als vroedvrouw te bekwamen, en nu, al gaat het ook met tegenslag, wil het Bestuur doorzetten, dat er een Curaçaose politie komt.

Het is onmogelijk, om ieder jongen een mooie plaats te geven, maar wel is het de wil van het Bestuur, om waar het kan slechts Curaçaoenaars te plaatsen.

Behalve de hulp van de Bond en de C. P. I. M. heeft het Bestuur, daarvoor ook nodig de medewerking van de ouders, dat zij hun kinderen sturen naar dat onderwijs en zorg hebben, dat ze die jaren niet in spel en bioscoopbezoek doorbrengen; dat zij ook toezien op de karaktervorming van hun kinderen.

Op de tweede plaats heeft het Bestuur nodig de medewerking van de jonge mannen, dat zij door hun ijver en plichtsbetrachting tonen, dat zij de plaats in hun werk waard zijn.

Dan zal de Curacaoenaar de plaats krijgen waar hij recht op heeft.

Want leiding wordt er gegeven en door het Bestuur en door de Missie, die steeds getoond heeft, alles over te hebben voor het welzijn van dit volk.

Laat het volk die leiding volgen.

Over de tentoonstelling die alle bewondering wegdroeg, behoeven we niet veel meer te zeggen, daar de toeloop zeer groot geweest is en het zien een betere indruk geeft dan een beschrijving.

Hulde vooral aan de Heren Kwiers en Schouten.

Donderdagavond had de sluiting plaats van deze tentoonstelling welke tevens de uitreiking was der diploma's. Pater de Bruyn opende deze plechtigheid met een opwekkend woord aan de leerlingen. De gelukkigen waren N. Meulens, P. Maduro, M. Martis, A. Panneflek, G. Rosario, P. Pietersz, S. Leito, R. Woud en D. Veeris, aan wie door Mgr. Verriet de diploma's werden uitgereikt.

Hierna sprak de bisschop een krachtig aanmoedigend woord tot de geslaagden en vroeg aan de Hr. de Hoop om het stel instrumenten, wat de geslaagden meekrijgen van de Bond voor zijn rekening, iedere jongen nog een praktische handleiding mee te geven.

Deze sluitingsplechtigheid was tevens vol dank aan Bond, Gouverneur en leraren, waaraan namens de leerlingen G. Rosario op keurige wijze uiting gaven.

De ambachtschool heeft deze week dieper wortelen geschoten in ons Curçao. Moge ze blijven groeien onder Gods rijksten zegen.

Koloniale Raad.

Dinsdag 18 December.

Een oud bekende Dr. Bergman liet deze avond weer eens van zich horen, in een stuk aan de Raad, om in aanmerking te mogen komen voor de betrekking van Gouvernements geneeskundige in Willemstad. Dit stuk werd verwezen naar de afd. verzoekschriften.

De verder te behandelen onderwerpen gingen geheel over het onderwijs en waren de Ontwerp-verordening regelende het onderwijs in Curaças (1934—1935 No. 22)

Ontwerp-verordening tot uitvoering van het bepaalde in het tweede lid van artikel 180 van het Reglement op het beleid der Regering in de Kolonie Curaçao. (1934—1935 No. 23)

Ontwerp-verordening tot regeling van de uit 's Lands kas te kwijten pensioenen van onderwijzers bij het gesubsidieerd bijzonder lager onderwijs en hunne weduwen en wezen. (1934—1935 No. 24)

De Heer **Bichon** opende de algemene beraadslagingen. Deze Spr. sprak zijn vreugde uit, over de totstandkoming van deze drie verordeningen, en prees de overzichtelijke wijze, de snelheid van behandeling, de welwillende houding van het Bestuur en de tegemoetkomende houding van de Raad met het geringe aantal amendementen.

Thans is er een einde aan de chaos van de bepalingen omtrent het onderwijs en Spr. brengt een eresaluut aan de samenstellers ervan.

Niet alleen geldt dit eresaluut de vorm, maar ook de materieele inhoud. Bij al deze verblijdende feiten zou Spr. geen wanklank willen laten horen, door te wijzen op de hoge eisen, die nu aan 's lands schatkist gesteld worden. Nooit konden volgens Spr. voor het onderwijs deze eisen te hoog zijn.

De Hr. Bichon wijst er verder op dat in deze verordening de volksschool eenvoudig is gehouden en vindt dit van het Bestuur een zeer goed standpunt. Spr. citeert een Indische specialiteit ter staving van dit standpunt. Met een dergelijk onderwijs zullen de leerlingen eenvoudig blijven en deze bedoeling leest de Hr. B. ook in het art. 180 van het regeringsreglement.

Omtrent het vervolg- en beroepsonderwijs, heeft het Bestuur faciliteiten toegezegd. Spr. hoopt dat het bestuur in deze diligent zal zijn.

Toch is er op Curaçao nog behoefte aan een bovenbouw van het onderwijs. Men denkt zo dikwijls met een MULO diploma klaar te zijn; maar volgens Spr. zullen de abiturienten goed doen bescheiden te blijven en voort te gaan met bijstudies.

Omtrent het beroepsonderwijs wilde de Hr. B. nog aan de gemachtigde van het Bestuur vragen, waarom deze tak van onderwijs waarschijnlijk geheel aan het particulier initiatief zal worden overgelaten; want volgens Spr. is er hier plaats voor openbaar ambachtsonderwijs.

Ten slotte memoreert de Hr. B. het schitterende werk wat de Missie gedaan heeft voor het volk. Op Curaçao zijn er 13 a 14% van de bevolking schoolgaand; wanneer men daar tegenover stelt de cijfers in Europa, waar de kinderen langer op school blijven dan hier en men vindt dan daar het cijfer 16% dan kunnen we met vreugde constateren, dat haast ieder kind hier school gaat. Dit hebben we te danken aan de missie; Spr. verheugt er zich over dat nu dit missieonderwijs gelijk gesteld wordt en bekostigd.

Het werk wat de Missie in het verleden gedaan heeft zal steeds in dankbaarheid worden herdacht.

De Hr. **Martijn** wijst in zijn beschouwingen op de rede van Z. Ex de Gouverneur bij de opening van de Ambachtsschool-tentoonstelling. Hieruit blijkt wel dat onder dit Bestuur de toestand voor de landskinderen verbetert. Jonge dames en jonge mannen zullen naar Holland gestuurd worden en al had tot nu toe de werving geen succes, het blijkt dat het Bestuur er mee wil doorgaan. Spr. zou wensen dat het Bestuur royaler was met beurzen. De algemene indruk is er nog dat landskinderen moeilijk beurzen krijgen kunnen.

Onder de hogere technici hebben de landskinderen nog niet de plaats die hun toekomt; en in een bepaalde tak van de gouvernementsdienst schijnt er voor de Curaçaoënaar nog geen plaats te zijn.

Bij de sluiting van de schooljaren aldus Spr. hebben we successen gezien, welke onze kinderen gemaakt hebben. Voor velen zou het aanbeveling verdienen verdere studies in Holland door te zetten, Spr. pleit daarom voor een studiefonds. Ook in de gouvernementsdienst zou Spr. gaarne meer landskinderen zien, daar uitgezonden ambtenaren veel duurder zijn en niet zoolang blijven.

De Hr. **Sprockel** noemt deze ontwerpen van een zeer groot gewicht; In deze ontwerpen heeft het bestuur getracht een uitvoering te geven aan art. 180, waardoor de gelijkgekostiging gekomen is „voor zover de middelen het gedogen". Nooit zullen in Nederland, aldus Spr. deze woorden in de wet worden opgenomen, zelfs niet wanneer in deze tijden van bezuiniging een wetsherziening zou plaats hebben; alhoewel Spr. toegeeft dat er in Holland dikwijls te ruim met de middelen zijn omgesprongen. Dit zegt Spr. niet om een uiting te geven aan vrees, dat men soms ooit op het onderwijs zal gaan bekibbelen. Integendeel brengt Spr. hier hulde aan het Bestuur dat verder gaat als de wet voorschrijft. En moge het waar zijn dat in vorige jaren de Raad dit voorbehoud al eens naar voren bracht om het onderwijs te bekorten, de tegenwoordige Raad heeft er heel andere over gedacht.

Het Bestuur is verder gegaan, omdat tegenwoordig op Curaçao, dat eensklaps tot een industriecentrum werd van betekenis, het beroeps- en nijverheidsonderwijs een levensbehoefte is geworden en het gemis daaraan, dubbel zwaar gevoeld wordt. In dit ontwerp nu is de mogelijkheid geopend om dat onderwijs te regelen en te financieeren.

Een groot voordeel van deze verordening is, dat er geen gelijkstelling gemaakt is, wel gelijkbekostiging, zodat er voor het bijzonder onderwijs een grote vrijheid blijft.

Spr. 's grootste bezwaar is het beperkt lager onderwijs A. De bezetting van die scholen waarborgt niet, dat er goed onderwijs zal gegeven worden. Daarom bepleit Spr. dat het voor de scholen in de omtrek van de stad, Wishi, Sta Maria, Groot Kwartier en Sta Rosa en voor de scholen op Aruba, waar twee maatschappijen zijn gevestigd, nodig is dat daar een beter schooltype komt en deze zullen gebracht worden op type B.

Een belemmering voor het onderwijs is het Papiaments. Daar het slechts op de drie benedenwindse eilanden gesproken wordt, zal het zich niet tot een cultuurtaal kunnen verheffen. De zoetvloeiendheid en onze gehechtheid daaraan mogen echter niet blind maken. Een andere taal is vlg. Spr. voor onze cultuuropleiding nodig.

En welke andere taal zou dat kunnen zijn dan het Nederlands, in een Nederlands gebiedsdeel en met een grote Nederlandse industrie?

De andere eilanden in de omtrek met hun Engelse en Franse taal hebben een grote voorsprong. Hier zal het dus nodig zijn de kinderen goed Hollands bij te brengen. En dit aldus Spr. is de taak van de school en van het Gouvernement: maar van hen niet alleen; iedereen moet daartoe meewerken. Hulde breng Spr. hier aan het Algem. Nederl. Verbond, dat door het uitreiken van prijzen voor het Nederlands, krachtig meewerkt.

Ook het beroepsonderwijs moet nog meer bevorderd worden. Spr. is voor studiebeurzen en studietoelagen en het voorstel van de Hr. Martijn om een studie fonds is Spr. zeer sympathiek, Nu de middelen ruimer toevloeien is er geen betere belegging mogelijk dan een fonds.

De gemachtigde van het Bestuur de Hr. **Schroeder** is zeer dankbaar voor de woorden van erkentelijkheid door de sprekers aan het Bestuur gebracht. De Spreker is ook dankbaar voor de prettige samenwerking die er bij deze besprekingen geweest zijn, waardoor veel nuttige arbeid is verricht. In tijden van malaise zullen de touwtjes wel wat strakker moeten worden aangetrokken, maar het Bestuur heeft toch wel getoond, dat het goed onderwijs als een der voornaamste levenseisen beschouwd.

Aan den Heer Bichon antwoordde Spr. dat de ondervinding heeft geleerd dat Gouvernementscursussen het niet lang volhielden, De ambachtschool onder particuliere leiding heeft reeds in korten tijd vruchten afgeworpen. Een vergelijking is moeilijk te maken, maar Spr. is van mening dat een gouvernementsambachtschool niet het succes zou gehad hebben, wat nu de ambachtschool reeds heeft.

De wens van den Hr. Martijn om een studiefonds zal Spr. aan den Gouverneur overbrengen. Verder zegt de gemachtigde wat er op Curaçao voor opleiding van ambtenaren gedaan wordt, en noemt de cursus voor ambtenaren, de cursus voor douanen en op het gebied van handelcursus is Spr. van mening dat gezien het weinig succes wat het Gouvernement met deze cursussen had, misschien ook het particulier initiatief meer zou kunnen bereiken.

Aan den Hr. Sprockel zegt Spr. dat de oorzaak van die ver doorgevoerde splitsing het gebrek, aan leerkrachten is. Er is zeer veel voor te zeggen, om de scholen in de omgeving van de stad hoger op te voeren. Wanneer men op die scholen de bezetting beter zou kunnen maken, zou die school vanzelf een hoger type kunnen worden en dan zal het bestuur niet aarzelen, om die school ook tot die hoogte te verheffen.

Bij de behandeling der artikelen werden door de Heren Capriles, Martijn en Bichon en Sprockel nog amendementen ingediend, die allen werden aangenomen. In het amendement van de Hr. Capriles werd op art. 53 geschrapt de bepaling, dat het den onderwijzer verboden is te gedo-

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit Boletin Comercial en Cur. Volkskrant.

In het Saargebied heeft een conflict plaats gehad met de Britse officier van de Neutrale politie, Justice. Na een aanrijding met zijn auto, volgde een opstootje, waarbij een persoon gewond werd door een verdwaald schot. In het daaropvolgende gevecht werd Justice ernstig gewond.

Het hoofd van de Saarpolitie, de Engelsman Hemsley, heeft als gevolg hiervan ontslag genomen.

In Joego Slavie is een Kabinetscrisis uitgebroken.

In Havana is het nog steeds onrustig. In een nacht hadden 40 bomaanslagen plaats.

President Gomez heeft bevel gegeven tot de in vrijheidstelling van alle politieke gevangenen.

Paraguay beschouwt de plannen van de volkenbond, om de Chaco-oorlog te beeindigen, als onaanneembaar.

In verschillende plaatsen in Spanje zullen concentratie-kampen opgericht worden voor de opstandelingen, die nu in de gevangenis zijn, waar zij revolutionnaire propaganda voeren. De eerste kampen zullen in Burgos in de nabijheid van Madrid en in Cadiz geplaatst worden, en twee in Spaans Guinea.

In zijn redevoering bij de inauguratie van de nieuwe provincie in de Romeinse Campagna, zei Mussolini: „Onze natie moet steeds een zeer sterke militaire macht tot doel hebben want, wel is waar, dat de ploeg diep in de grond snijdt, maar het is het zwaard, dat de ploeg verdedigt.

Uit Nederland.

De begrotingen van waterstaat en sociale zaken werden door de kamer aangenomen. Bij de behandeling van de onderwijsbegroting werd een scherp debat gevoerd over de nieuwe spelling.

Bij het spellingsdebat deelde minister Marchant mede dat van de 8315 scholen slechts 600 de nieuwe spelling niet ingevoerd hebben.

Het gemeentebestuur te Amsterdam bepaalde dat tien duizend ontsierende antennepalen moeten verdwijnen. De stad zal hiervoor in gedeelten onderhanden worden genomen.

Philips zal de eerste grote omroepzender in Brazilie bouwen.

Op 20 December is een auto colonne mariniers naar het Saargebied vertrokken, op 22 December zijn de manschappen gevolgd.

De opbrengst van de rijksmiddelen was over November 1934 1.5 millioen gulden boven die van November 1933; de opbrengst over het tijdvak Januari -November was 27 millioen boven idem 1933 doch 28,5 millioen beneden de raming.

De Orania van de Koninklijke Hollandse Lloyd tussen Lissabon en Leixoes door de Portugese „Loanda" aangevaren. De „Orania" kon Leixoes bereiken doch is in de haven gezonken. De bemanning van 140 koppen en 100 pasagiers werden gered.

Woensdagmiddag 5.15 plaatselijke tijd had de opstijging plaats van Porto Praya.

Woensdagavond hoorden we reeds dat de tocht tot dan nog uitstekend geslaagd was. Radio Curaçao was steeds met het vliegtuig in verbinding, dat zelf in verbinding stond met de K. XVIII en de Stuyvesant.

Om 1 uur middernacht had de Snip een snelheid van 249 K.M.

Het weer was goed. De grote oversteek beloofde het beste succes. En werkelijk Donderdagmorgen vroeg deelde de Hr. Molenkamp ons op, dat tot dan het vliegtuig een gemiddelde snelheid had gemaakt van 215 K.M. en over een half uur in Suriname zou verwacht worden.

Om 4.30 was reeds de kust van Zuid Amerika in zicht gekomen.

Om vijf voor half negen kwam de Phohi de gelukkige aankomst melden. Om 7.25 Surinaamse tijd was het vliegtuig in Suriname aangekomen, na een vlucht van 17 uren. Een uur minder dus als men had berekend. Het enthousiasme is in Suriname geweldig geweest. Ook het Curaçaose huldigingscomité was in den geest in Suriname tegenwoordig, door het zenden van de volgende telegrammen:

Bemanning Snip Paramaribo.

Bevolking Curaçao heeft met grote belangstelling Uw vlucht gevolgd. Is verheugd over behouden aankomst. Heet U hartelijk welkom in West-Indië en hoopt U spoedig in haar midden te zien.

Huldigings-Comité Curaçao.

Bouwman, Vertegenwoordiger K.L.M. Paramaribo.

Wenschen K. L. M. en U geluk geslaagden overtocht. Sein definitief aankomst Curaçao, Curaçao Tijd.

Comité.

K. L. M. Den Haag

Wenschen U geluk geslaagde overtocht Snip.

Huldigings-Comité Curaçao.

En toen wachtte Curaçao vol enthousiasme op de Snip, met zijn 21 000 poststukken voor Curaçao. Ook in La Guaira zal het vliegtuig nog even landen voor het afgeven van post, en dan heden middag met den Heer Bouwman op Hato neerstrijken, wat in de laatste weken speciaal voor de ontvangst is ingericht. Daar is een ruime hangar gebouwd van 30 Meter breedte, waar deze vogel toch maar juist inkan. Daarin is een postkantoor, radio-station en douanebureau. Het gehele veld is gedraineerd, zodat ook bij regenachtig weer het veld spoedig weg kan. De wegen om en naar het veld zijn extra onder handen genomen. De Snip kan komen. Een uitgebreid program wat hierachter volgt wacht de koene vliegers.

Lands Radio-dienst zal de laatste uren voortdurend in verbinding zijn met het toestel en over het terrein aan de wachtende toeschouwers de plaats van het vliegtuig meedelen.

Wat de duizende poststukken betreft, deze zullen niet meer dezelfde avond kunnen bezorgd worden. Ook in Holland schijnt men niet op zulk een geweldige bezending post gerekend te hebben en daarom heeft men slechts 4 stempels gestuurd. Want ook hier op Curaçao zullen de stukken niet een extra stempel gemerkt worden. Maar Zondagmorgen zullen we de brieven toch in ons bezit hebben.

De Curaçaose huldeblijken voor de bemanning van de Snip liggen in de vitrines van verschillende zaken ter bezichtiging o. a. bij den Hr. Penha. De armbandhorloges dragen als inscriptie: Kerstvlucht Holland West-Indië 1934. Huldeblijk van de bevolking van Curaçao.

Wegens het droevig bericht van het ongeluk van de Uiver, op zijn Kerstvlucht naar Indië, welke ongetwijfeld op onze feestviering zijn neerslag heeft, stuurde het Algemeen huldigingscomité ons onderstaande mededeling:

Het algemeen huldigingscomité maakt bekend, dat het programma van de ontvangst der bemanning van de SNIP als aangekondigd niet zal doorgaan, maar tot nadere orde is uitgesteld.

Alleen de ontvangst der Vliegers op Hato zal plaats vinden zoals in het Programma als volgt was aangekondigd:

Zaterdag, 22 December 1934:

3.30 uur n.m.: Aankomst van het vliegtuig op Hato.

Verwelkoming der Vliegers.
Toespraak van Z. E. de Gouverneur en de Voorzitter van het Huldigings-Comité.
Aanbieding van kransen.

4.00 uur n.m.: Vertrek van Hato in optocht.

Het Publiek wordt dringend verzocht ter bevordering van een ordelijk verloop van de optocht de aanwijzingen van de Politie bij de opstelling der auto's te Hato stipt op te volgen.

4.30 uur n.m.: Intocht in Willemstad.

Te volgen weg:

OTRABANDA
Roodeweg-Breedestr.-Brionplein-Kon. Emmabrug

PUNDA
Breedestraat- Wilhelminaplein - Pietermaai - Concordiaplein- Scharlooweg-De Ruyterkade-Handelskade.

Aan de Optocht zal worden deelgenomen door de Muziekkorpsen St. CECILIA en SCHERPENHEUVEL.

De bevolking wordt verzocht van haar medeleven te doen blijken door het uitsteken der vlaggen.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai.

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: HH. Missen 6. 6. 6½ uur.
Dinsdag 25 Dec Kerstfeest 4 n. nachtmis.
6 u. gelezen H. Mis
7 u. kindermis
8½ u. Hoogmis
Woensdag 2e Kerstdag
6 en 6½ u. gelezen H. Mis
7 u. gezongen H. Mis.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
HH. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: HH Missen 6. 6½ uur.
Dinsdag 4 u. nachtmis.
7 u. kindermis.
9 u. hoogmis.

Parochiekerk San Mateo:

's Zaterdags:
HH. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: HH. Missen 6. 6½.
Dinsdag 4 u. nachtmis.
7 u. kindermis.
9 u. hoogmis.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de HH. Missen en iederen avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na den middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½

Maandag gelegenheid om te biechten van na de H.H. Missen tot 12 u. en van 4 tot 6 u. en vanaf 6¾ tot 9½ u.

---

gen, dat ten zijnen huize, een ander beroep dan dat van onderwijzer wordt uitgeoefend. In het amendement Martijn werd de hechtenis geschrapt en in het amendement Sprockel werd aangenomen dat een schoolbestuur de t.egestane subsidie per schoolgebouw, met toestemming van den Gouverneur, zo daarvan over is, in dat jaar ook op een ander schoolgebouw kan besteden.

De vergadering was slechts bezocht door de Heren, J. Cohen Henriquez, Sprockel, Martijn, D. Capriles, Bichon, Maduro en Winkel.

Zonder stemming werden de drie ontwerp-verordeningen aangenomen.

BERICHTEN.

Gouvernementsberichten.

Aan den seinmeester alhier A. Romijn, is ingaande 1 Januari 1935, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend onder toekenning van pensioen.

De Heer P. J. Sterk is benoemd tot tijdelijk loods in Curaçao en werkzaam gesteld te Willemstad.

De Gouvernements-geneeskundige op Aruba J. E. M. Arends is ingaande 8 December 1934 in activiteit hersteld.

De Gouvernements-geneeskundige J. R Arends is eervol ontheven van zijne tijdelijke tewerkstelling in Oranjestad, het 1ste en 2de district van Aruba en wederom werkzaam gesteld in het 3e en 4e district aldaar;

De Gouvernements-geneeskundige R. M. Robles is eervol ontheven van zijne tijdelijke tewerkstelling in het 3e en 4e district van Aruba.

De heer J. Eleonora is ingaande 15 December 1934 benoemd tot tijd. schrijver en werkzaam gesteld bij het Departement van Openbare Werken.

De Heer R. Macares is ingaande 1 December 1934 ontheven van zijn tewerkstelling op het Bevolkingsbureau alhier.

De Heer O. C. van der Dijs is tijdelijk als schrijver werkzaam gesteld op het Bevolkingsbureau alhier.

De Heer A. Capello is ingaande 1 Januari 1935 benoemd tot tijd. schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van den Koloniaal Ontvanger.

Onteigening.

Kennisgeving ter voorbereiding van de onteigening van gronden benoodigd voor den aanleg van een verharden weg vanaf den bestaanden verharden weg nabij de plantage Zuurzak tot aan de Caracasbaai.

Aan belanghebbenden wordt ter voldoening aan het bepaalde in art. 7, tweede lid, van de Onteigeningsverordening (P. B. No. 23 van 1887 zoals gewijzigd) kennis gegeven, dat vanaf 22 December 1934 ter Gouvernements Secretarie ter inzage van ieder zijn nedergelegd, de plannen, kaarten en grondteekeningen van de ten behoeve van bovengenoemd werk te onteigenen eigendommen.

Vanwege den Gouverneur
De wnd. Gouvernements Secretaris
R. BOSKALJON.

Voor het Kerstfeest op Monte Christo.

De winnaar van de Segundo Premio La Fama y Cremas, de Hr. A. F. de Jongh heeft zijn gewonnen prijs fl 20.— beschikbaar gesteld voor bovengenoemd schoon doel.

Prachtig.

Verder ontvingen we nog van
Mej. Clar. Palm fl 5.—

Welkom.

Alhier is met de Crijnssen aangekomen de Hr. Plesman, een neef van de bekende directeur van de K.L.M. Deze heer Plesman is ook lid van de K.L.M. en hier in verband met de Snip.

Frater RICARDUS ✠

Maandag kwam een telegrafisch bericht uit Holland dat Fr. Ricardus aldaar is overleden. In de bijna 43 jaren, dat Frater Ricardus op Curaçao heeft gewerkt, heeft hij een hele generatie opgevoed en met succes. Groot is dan ook de dankbaarheid van het Curacaose volk, wat we bemerkten, toen deze week zijn dood bekend werd. Toen schrijver dezes, fr. Ricardus deze zomer in Holland bezocht, scheen het of de man nog jaren mee kon. Maar de dood komt immer onverwacht. Op 20 Juli 1933 heeft Fr. Ricardus Curaçao verlaten, met deze woorden:

„Nu ik niet meer op Curaçao kan werken, wil ik er voor blijven bidden en lijden en wanneer de goede God mij zal roepen, zal ik sterven voor Curaçao." We hopen dat de Goede God ook na zijn dood rijke zegen zal afwerpen op het werk van Frater Ricardus. Want hij was waarlijk een opvoeder niet voor de school maar voor het leven.

Nog ene zaak hadden we gaarne deze onderwijzer gegund.

Toen schrijver dezes, hem in Holland vroeg, hoe hij het maakte, antwoordde frater Ricardus „goed!" Maar een zaak hindert mij; dat ik geen pensioen heb, dat ik hier leef van de liefdadigheid mijner medebroeders . . .

Juist deze week is dit pensioen klaar gekomen. Maar toen had O. L. Heer frater Ricardus tot zich genomen.

Frater Richardus was geboren te Wijler in Duitsland op 6 Oct. 1858. Kwam in de Congregatie der Fraters van Tilburg 8 Dec. 1875 en op Curaçao 24 Mei 1891. Van hier vertrok hij 20 Juli 1933 en stierf op 16 Dec. l.l. in het Moederhuis der Fraters te Tilburg.

R. I. P.

De Uiver.

Terwijl Curaçao zich opmaakte om de K. L. M. te huldigen in de koene vliegers die met de Snip de eerste Kerstvlucht openen op West-Indië, kwam Vrijdagmorgen het verpletterend bericht, dat de Uiver op zijn versnelde kerstvlucht naar Oost Indië in de woestijn van Irak verpletterd en verbrand is neergevallen. Behalve de vier leden van de bemanning zijn nog zeven passagiers in de vlammen omgekomen en 51000 poststukken.

Holland, zoals we in de Radio hoorden, is geweldig onder den indruk van het gebeurde, wat heel begrijpelijk is nu de zegevierende intocht van dit toestel nog zo vers in het geheugen ligt. Ook voor de K. L. M. is het een geweldige slag. Het is het eerste ongeluk dit jaar, maar dan ook een geducht lend.

De bemanning van het ongelukkige vliegtuig bestond uit Beekman commandant, van Steenberger 2e best., van Zadelhoff marconist en Waalewijn werktuigkundige.

De ooievaar die in de Folklore als een geluk aanbrengende vogel beschouwd wordt is dit zeker voor de K.L.M. niet geweest. De eerste ooievaar is indertijd in Siam verongelukt en als slachtoffer was hierbij de Luit. van Onlangs die het plan maakte voor de overtocht naar Curaçao. Deze tweede Ooievaar met de Indische naam Uiver is al even ongelukkig geweest. De K.L.M. verliest met dit vliegtuig zijn nieuwste toestel en ook zijn beste; het kon maximaal een snelheid halen van 338 K.M. per uur en „kruist op 305 K.M. per uur met een aantal passagiers van 14. Dit materiaal is echter minder droevig dan het aantal doden, waaronder 3 passagiers. De luitenant van de luchtmacht, Stern kon onmogelijk op die plaats dalen, maar vloog er boven om heen. Hij kon niets onderscheiden, dan een verkoolde massa. Men vermoedt, dat de machine door de bliksem is getroffen.

De passagiers waren Prof. Walch van Batavia, Mr. Berretti, Directeur van Aneta en Mr. Kort, een zakenman.

Onze innige deelneming gaat in deze dagen uit naar de familie van de slachtoffers en de K.L.M.

De vluchtelingen van Cayenne.

De groep vluchtelingen, waarvan we onlangs in een feuilleton de levensgeschiedenis verteld hebben, schreven dezer dagen aan Pater de Bruyn een brief, waarin zij mededeelden, dat zij in de buurt van Colombia, buiten de territoriale wateren, door een Columbiaans vaartuig werden opgepikt en thans in de gevangenis zitten te Baranquilla, terwijl over hun uitlevering met de Franse regering wordt onderhandeld.

Snipmarsch.

Door den Heer J. P. Boskaljon, Directeur van de St. Cecilia is eene Marsch gecomponeerd en opgedragen aan de bemanning van het vliegtuig „Snip".

Deze marsch „*Hulde aan onze Luchthelden*" zal o.a. als eerste nummer worden uitgevoerd op Zaterdag avond in de Tent op het Brionplein.

Uitzending aankomst Snip.

Het verslag van de aankomst van het K. L. M. vliegtuig SNIP op Zaterdagnamiddag zal door de Lands Radiodienst alhier naar Holland worden overgeseind en aldaar door de Nederlandse omroepverenigingen worden uitgezonden ter meeleving van het Nederlandse volk.

Deze uitzending zal Zondagmorgen door de PHOHI zenders op 19,71 en 25,57 Meter worden heruitgezonden naar Curaçao in het gewone programma.

Resultaatberichten worden gaarne ingewacht bij den Directeur van den Lands Radio- en Telefoondienst alhier.

Heineken's bier aan boord van de „Snip".

In de Radioberichten opgenomen omtrent het vertrek van de „SNIP" uit Holland stond vermeld, dat een fles bier gefrankeerd voor Fl. 230.— meekomt voor een hooggeplaatst Ambtenaar.

Wij kunnen thans medelen, dat deze fles gezonden is door HEINEKEN'S Brouwerij, die, door dit pakje aan de zorgen toe te vertrouwen van onze luchthelden, een blijk heeft willen geven van haar meleven met Curaçao, waar zij sinds enkele jaren zoveel relaties heeft.

Uitgeleide door Venezuela?

We vernamen nog, zonder zekerheid hieromtrent te kunnen krijgen, dat twee Venezolaanse vliegtuigen de Snip op zijn tocht naar Curaçao zouden begeleiden.

Het zou zeker een aardige attentie zijn.

De albums van het Alg. Ned. Verbond.

De albums en de foto's daarin, die door het Alg. Ned. Verbond aan de vliegers van de Snip zullen worden aangeboden zijn vervaardigd door de firma Spritzer alhier.

De Uiver en het A. N. V.

Het Bestuur van het Alg. Ned. Verb. stuurde aan de Directie der K. L. M. het volgende telegram:

Het Alg. Ned. Verbond, Groep Ned. Antillen, midden in de voorbereiding voor een grotse huldiging van de Snipbemanning werd diep geschokt bij het vernemen van de droeve mare van het verongelukken van de bemanning Uiver en leeft hartelijk mede in den diepen rouw van onze K.L.M.

ds. C. Milet de St. Aubin - Voorzitter.

Blinden van Grave.

Onder beleefde dankzegging deelt Comité Zeeland, gesticht om gelden in te zamelen tot het aanbieden van een nationaal huldeblijk bij gelegenheid van het 75-jarig bestaan van het R. K. Blindeninstituut „Sint Henricus" te Grave, mede, dat onderstaande giften uit Curaçao zijn ontvangen en bereids zijn afgedragen aan den Directeur van genoemd gesticht.

Eerw. Fraters St. Thomas College 100; Z. E. Ming O. 25; Eerw. Paters v.d. E. 25; H. 5.—; S. 10.—; St. Elisabeth Gasthuis 5.—; dhn P. de L. 25.—; M. 10.—; L. de H. 5.—; K. H. B. 5.—; Mevr. D. M.-K. 5.—; C. W. 10.—; F. W. P. W. 5.—; J. de J. 5.—; M. P. 5—; J. E. 5.—; J. Z. H. 5—; Mevr. M. P. v. E. v. V. 5.—; E. M. 10.—; P. 5.—; St. Martinus Gesticht 5.—; Krankzinnigengesticht 5.—; Mevr. S. 5.—; Habaai 2.50; dhn S. 2.50; F. W. 2 50 en opbrengst kaarten f 5.—.

A. J. P. Albarda Jelgersma, Voorziter.
C. B. J. Wijtenburg,
Secretaris Penningmeester.

SS. Vestvangen.

Genoemd Schip van de Aluminum Line op weg naar Curaçao zit in een der bocas bij Trinidad aan de grond. De bergings maatschappij stelt pogingen in het werk om het schip los te krijgen, waarbij men nog weinig succes heeft.

In dank ontvangen.

Van de Red D. Line een tijdtafel eerste helft van 1934.

Van de afdeling Curaçao v/d Vereeniging Het Nederlandse Rode Kruis een brochure in hondereen het verslag van de Algemene Vergadering van 21 Nov. 1934.

Van de K N. S. M. de tijdtafels van de South Pacific Line, van de Colonline en de Curaçao-St. Martinlijn,

Van de firma Mensing een mooie maandkalender.

Van de Bayer Aspirine een kalender.

Van L. H. PALACIOS een mooie doos Lucky Strike.

Aan de grond.

Vrijdag avond half zes liep de Eagle, Tanker San Silvestre aan de ingang van de haven op de fortrotsen. Juist aan de verkeerde zijde van de havenboei. Het schip had de loods aan boord, die na het ongeluk beweerde, dat het schip verkeerd geladen was: Maar dan zou het verstandiger geweest zijn, dat deze loods, alvorens het schip binnen te brengen, eerst de lading beter had laten stuwen, dat is bij een tanker toch zoo moeilijk niet.

Na 4 uur kwam het schip weer met eigen kracht vrij.

Merkwerkwaardige toevalligheid.

Men weet dat het eiland Curaçao ontdekt werd op de feestdag van St. Anna 26 Juli 1499 door Alomo de Ojeda. Zeer merkwaardig is dat op diezelfde dag, op drie jaar na 300 jaar later, de schrede gezet werd op dit eiland, door Pater Euwens, die in zekeren zin door zijn historische naspeuringen en publicaties nieuwe ontdekkingen van dit eiland gedaan heeft.

De Nieuwe gouvernements geneesheer.

In de laatste Vergadering van de Koloniale Raad was een schrijven gekomen van Dr. Bergman met verzoek hier geplaatst te mogen worden als gouvernementsgeneesheer.

Deze sollicitatie zal in verband staan met een oproep welke is geschied, om een bacterioloog voor dit gebiedsdeel. We hebben reeds de naam van deze nieuwe bacterioloog gehoord: Zoodat we vermoeden dat de sollicitatie van Dr. Bergman wel te laat is

Het Duitse Consulaat.

heeft de eer U volgend bericht te maken:

De opbrengst der ontvangsten ten bate van de Winterhulpscampagne in Duitsland gedurende de winter 1933/34 bedroeg in totaal:

RM. 358.136 040.71

Het aantal behoeftigen in Duitsland bedroeg destijds 16.617 681 en onder degenen, aan wie hulp uit de Winterhulpskas werd verleend, bevonden zich o.a.

38.053 joden
57.184 vreemdelingen.

Alleen in het district van Berlijn was het aantal behoeftigen, dat door deze weldadige instelling geholpen werd o.m.:

8 791 joden van Duitse nationaliteit en verder!
5.272 vreemdelingen waarvan
2 250 joden zijn.

Deze cijfers leveren wel zeker het sprekende bewijs, dat het Duitse volk met onbaatzuchtige opoffering bereid is op grote schaal mede te werken aan het grootste sociale hulpwerk.

De Consul.
FENSOHN.

Verdronken.

Volgens La Cruz, heeft Zondag te Fuik een man van Santa Rosa zich in een put verdronken. De man had eerst aan zijn vrouw een brief geschreven en sleutels afgegeven en zijn geld naast de put neergelegd. De man moet het gedaan hebben in een vlaag van waanzinnigheid: na zijn terugkeer van Cuba, twee jaar geleden was hij lijdende aan zwaarmoedigheid.

Kerstbedeling Rode Kruis.

De afdeling Curaçao heeft dit jaar een bedrag van f. 300.— bestemd en in handen van enkele Liefdadigheids instellingen en Verenigingen gesteld, om te worden besteed aan versnaperingen of levensmiddelen voor de verpleegden, o. a. wezen en thuiszittende armen en gebrekkigen, voral blinden, op den Kerstdag.

Het Krankzinnigengesticht alhier krijgt als aandeel daarvan f 50.

Shaw en tafelmuziek.

Shaw houdt niet van muziek onder tafel. Bij een banket te zijner ere vroeg hij den kapelmeester:

„Zal je ook spelen, waar ik om vraag?"

„Met zeer veel genoegen," antwoordde de man.

„In dat geval," zei Shaw, „speel dan domino."

Wijn.

De gast proefde de wijn.

Hij zei „'t is voor de helft water."

„Drink dan de andere helft," riep de kelner.

PHILIPS 336 AN

Ontvangt op alle golflenten tusschen 15 en 2000 meter.

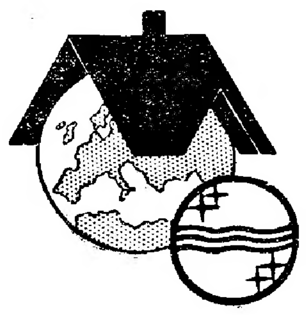
Heeft U reeds ons nieuwste model gezien?

Vraagt een demonstratie bij

EL LOUVRE

of laat ons een toestel bij U thuis monteeren, zonder eenige verplichting Uwerzijds.

Belt slechts even El Louvre S.A. op, telefoon Nr. 87.

Win Nieuwe Kracht

Reeds na een kortstondig gebruik van Sanatogen – het zenuwsterkend voedsel – zult gij U gezonder en sterker gaan voelen. De drukkende last van vermoeidheid en lusteloosheid zal van U afvallen, omdat Sanatogen inderdaad nieuwe kracht in zenuwen en bloed opbouwt en Uw weerstandsvermogen verhoogt.

Besluit nú gezond en sterk te worden en weer volop van Uw leven te genieten. Het kán – door Uw levenskracht te vergrooten met Sanatogen.

Bedenk dat meer dan 25000 geneesheeren Sanatogen schriftelijk hebben aanbevolen, als een ideaal versterkend voedsel.

„Een opbouwend proces vindt plaats in de zenuwen na de toediening van Sanatogen."

schreef Prof. Mann te Oxford als resultaat van zijn nauwgezette onderzoekingen.

SANATOGEN

Het zenuwsterkend voedsel.

Verkrijgbaar in alle Apotheken

VARIA.

Wanneer men de kracht van een menselijk lichaam in de loop van een jaar verzamelde en in stoom omzette, zou men daarmee een sneltrein van Amsterdam naar Parijs kunnen stomen.

Bij een Duitse enquête onder 50.000 luisteraars bleek, dat 77 pCt. nooit een toneelspel, 83 pCt. nooit een opera en 81 pCt nooit een concert hadden bijgewoond, voordat de radio hun interesse hiervoor opwekte.

De kunst der identificatie door middel van vingerafdrukken is thans zoo vervolmaakt, dat gedurende de laatste dertig jaar 400.000 gevallen zijn uitgemaakt zonder een enkele vergissing.

DE NEDERLANDSE PADVINDERS -- Nationaal Hoofdkwartier

Alexanderstraat 20, Den Haag.

8 November 1934.

Aan
D.D. en H.H. Commissarissen
afdeelingssecretarissen en Groepleiders
van "De Nederlandse Padvinders."

L. S.,

Het Nationaal Hoofdkwartier is bijzonder verheugd U te kunnen berichten, dat de Hoofdverkenner een schrijven heeft ontvangen van den particulieren secretaris van de Koningin, waarin wordt medegedeeld: "dat Hare Majesteit gaarne bereid is om, in de plaats tredende van wijlen Z.K.H. den Prins der Nederlanden, het Beschermvrouweschap van de Nederlandse Pabvinders te aanvaarden."

H.H. Groepleiders worden verzocht bovenstaande aan de leiders der onderdeelen hunner Groep te willen bekend maken, opdat de blijde boodschap op de e.v. bijeenkomst aan alle Welpen, Verkenners en Voortrekkers zal kunnen worden medegedeeld.

De wd. Hoofdcommissaris

(get.) A. Diemont.

De Heer en Mevr.

J. E. v.d. Dijs Jr.

geven kennis van de verloving van hun dochter

Elvia

met de Heer

J. W. van der Werf

De Heer en Mevr.

P. v.d. Werf

geven kennis van de verloving van hun zoon

Johan

met Mej.

Elvia van der Dijs

Eenige kennisgeving.

Curaçao 25 Dec. '34 Amsterdam.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERSBOOTEN TUSSCHEN CURACAO EN:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „AKAROA"	(15.000 Ton)	(C)	11/12 Dec.
	SS. "ROTORUA"	(12.250 Ton)	(T)	20/21 Dec.
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	26/27 Dec.
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. „TAMAROA"	(12.500 Ton)	(C)	27/28 Nov.
	SS. „RUAHINE"	(11.000 Ton)	(T)	9/10 Jan. 1935
	SS. „MATAROA"	(12.500 Ton)	(C)	24/25 Jan.

C — Cabin Class T — Toeriste Klasse

Cabin Klasse naar Panama	£ 7—10—0	(Minimum)
Toeriste Klasse naar Panama	5—0—0	„
Cabin Klasse naar New Zealand	42.—	„
Toeriste Klasse naar New Zealand	28.—	„
Cabine Klasse naar Engeland	30.—	„
Toeriste Klasse naar Engeland	20.—	„

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

De aankomst van de Snip

en van de nieuwe

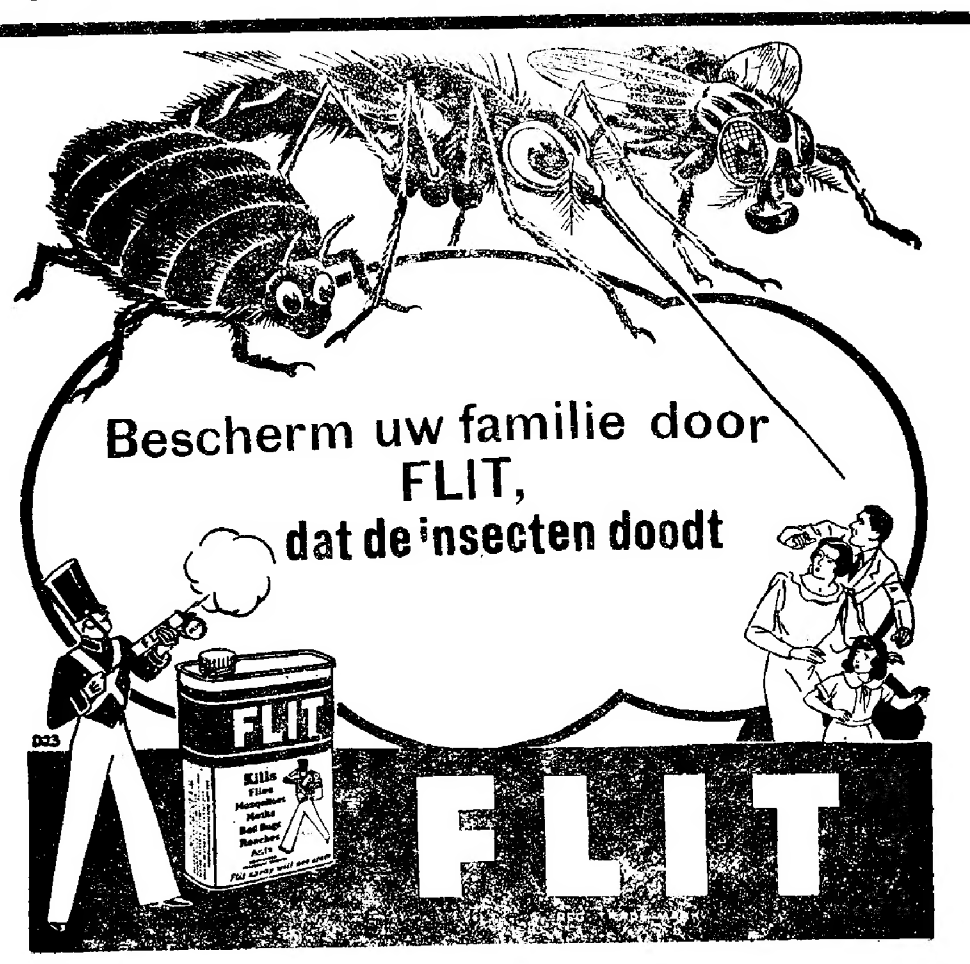
PILOT Radio toestellen

zullen TWEE BELANGRIJKE GEBEURTENISSEN zijn in de GESCHIEDENIS VAN CURAÇAO.

Vraagt steeds inlichtingen over het binnenkort te verwachten elf lamps toestel.

Cur. Gar. Onderneming C. M. Meyboom.

Tel. 280 of 440. — Showroom Columbusstraat.

La Casa Holandesa.

Breedestraat 83, Otrabanda. Telefon No. 302.

Biedt U aan Ferrys Ham tegen scherp concureerende prijs:

Alle soorten wijnen en likeuren, zooals, Anisetten, Caeao Chouva, Sherry Brandy, enz.

Roomboter, merk Plumrose per pondspak f. 0.60.

Alle soorten provisiën tegen lage prijzen.

Als reclame is voor iedere bezoeker gelegenheid tot het winnen van een prijs, waarvoor eenige mooie prijzen beschikbaar.

Bespaart geld en koopt in

„La Casa Holandesa."

Beleefd aanbevelend

2--2 **W. Maat.**

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo**, CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. „VESTVANGEN"	Nov. 17	Nov. 29	Dec. 7
SS. „DALVANGEN"	Dec. 6	Dec. 17	Dec. 25
SS. „VESTVANGEN"	Dec. 29	Jan. 7	Jan. 15

	Vertr. PARAMARIBO	Aank. CURAÇAO	Aank. MOBILE ALA.
SS. „VESTVANGEN"	Dec. 10	Dec. 14	Dec. 22
SS. „DALVANGEN"	Dec. 31	Jan. 4	Jan. 12.
SS. „VESTVANGEN"	Jan. 21	Jan. 25	Febr. 2*

(*) Schepen aldus gemerkt gaan naar NEW ORLEANS, L

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

EENIGE EN ALGEMEENE BEKENDMAKING.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand **NOVEMBER** a.s. zonder uitzondering voor of op **24 DECEMBER** betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met **EEN GULDEN** incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

**ELECTRICITEITBEDRIJF.
CURAÇAO.**

Steunt het Apostolaat ter Zee.

SPORT-RUBRIEK.

Officiele Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

Wedstrijd-Uitslagen.

16 December 1934.

Comp. 1ste kl.	ASIENTO	—	HERCULES	0—5
	GO AHEAD	—	VOLHARDING	0—2
Res. 1ste kl.	BISMARCK 2	—	TRAPPERS 2	1—0

Stand Competitie-wedstrijden per 16|12|'34

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
R. C. C.	12	7	3	2	24	8	17
HERCULES	13	6	5	2	19	8	17
BISMARCK	14	6	5	3	18	12	17
TRAPPERS	15	7	3	5	18	15	17
ASIENTO	11	7	2	2	14	11	16
TRANSVAAL	13	4	4	5	21	14	12
VOLHARDING	12	5	0	7	18	13	10
M. S. V.	15	3	2	10	14	51	8
GO AHEAD	13	0	4	9	2	15	4
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	6	4	1	1	23	4	9
* BISMARCK 2	7	5	1	1	15	8	7
TRAPPERS 2	7	2	3	2	7	6	7
VOLHARDING 2	7	2	3	2	9	9	7
ASIENTO 2	6	3	0	3	10	10	6
TRANSVAAL 2	5	1	3	1	6	5	5
HERCULES 2	7	2	1	4	9	14	5
M. S. V. 2	7	1	0	6	5	22	2

* 4 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April l.l. en tegen „Trappers" 2 op 10 Juni l.l.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zondag 23 December.

MUNDO NOBO

Vriendsch. wedstrijd tussen **JONG HOLLAND** en **ASIENTO**, ter eere van de bemmanning van de „SNIP". Aanvang 4.15 precies, onder leiding van den heer H. Elfrink.

Woensdag 26 December (2e Kerstdag).

Comp. 1ste kl. **Bismarck — Volharding** Aanvang 4.15 precies
Comp. 1ste kl. **Go Ahead — Hercules** Aanvang: 3.— precies

Zondag 30 December.

Comp. 1ste kl. **R. C. C. — Trappers** Aanvang 4.15 precies
Bismarck — Hercules Aanvang 3.— precies.

Zondag, 6 Januari 1935.

Comp. 1ste kl. **Asiento — M. S. V.** Aanvang: 4.15 precies
Comp. 1ste kl. **Go Ahead — R. C. C.** Aanvang: 3.— precies
DE HOOP
Comp. 1e kl. **Hercules — Volharding** Aanvang: 4.15 precies

Toetreding tot den C. V. B.

Voor het seizoen 1935 zullen een aantal vereeningen in de 2de klasse kunnen worden ingeschreven.

Vereenigingen, die zulks wenschen moeten het verzoek daartoe SCHRIFTELIJK richten aan den 1sten Secretaris — Pietermaai 43 — vóór den 1sten Januari 1935, onder overlegging van gewaarmerkte Statuten en Huishoudelijk Reglement en van ledenlijsten.

Vereenigingen kunnen slechts worden ingeschreven indien haar ledenaantal minsten **40** bedraagt, waarvan bij de deelname aan de Competite met 1 elftal tenminste 16, bij de deelname aan de Competitie met 2 elftallen ten minste **30** werkende leden.

Ledenlijsten, vragenlijsten en andere formulieren voor opgave van gewone — en werkende leden zijn bij den 1sten Secretaris verkrijgbaar

Aanvragen welke na 1 Januari 1935 binnenkomen, worden NIET in behandeling genomen.

Oefendagen-seizoen 1935.

Aangesloten vereenigingen kunnen haar wenschen betreffende oefendagen op MUNDO NOBO voor het komend seizoen schriftelijk kenbaar maken aan den 1sten Secretaris vóór den 1sten Januari 1935. Bij het vaststellen van het programma der oefendagen zal zooveel mogelijk met deze wenschen worden rekening worden gehouden.

In- en afschrijving Werkende Leden

Van 10 t|m. 17 DECEMBER 1934.

INGESCHREVEN:

„BISMARCK"	F. Pieters,	M. 174	
	C. Daal,	Breedestraat Punda,	per 11 - 12 - '34
	J. Bonifacio,	Werfstaat 8	
	A. Cato	Ch. A. 80	
	P. Hernandez,	Werfstraat,	
	S. Alleyne,	p|a N. I. G. M.,	per 16 - 12 - '34
	A. Thode	Fleur de Marie	
	A. Alberto,	p|a M. & C. Bank	

AFGESCHREVEN:

„BISMARCK"	M. Pieters	M. 92	
	M. Miris,	St. J. 8.,	per 11 - 12 - '34
	A. Diels,	p/a H. A. L. Scharloo	

Het Bestuur.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD — CURAÇAO.
GROEP I.
GROEP-NIEUWS van

Maandag 24 tot en met Maandag 31 December 1934.

Uit de leiderskamer: Opgenomen in de groep als nieuweling: *OSCAR ANDRADA.*

Het batig saldo be iroeg ruim Fl 500- zoodat *„de bus"* gekocht is en zeg ik ieder die tot welslagen der uitvoering en kaartverkoop heeft medegewerkt hartelijk dank.

M.

Dinsdag, 25 December 1934.

1e KERSTDAG. Om 2 uur in burger verzamelen op het groepterrein.
??? ??? ???

KERSTFEESTVIERING DER GROEP.

Woensdag 26 December (2e Kerstdag)

Om half zeven verzamelen op het groepterrein.

IEDERE WELP EN PADVINDER MAG EEN VRIENDJE NAAR DE KERSTFEESTVIERING MEDENEMEN.

WAT ER AAN DE BOOM HANGT ??? DAT ZAL JE WEL ZIEN.

ZALIG KERSTFEEST.

Vrijdag 28 December 1934.

Troepavond. Om half zeven verzamelen op 't groepterrein.

VOORBEREIDING OUDEJAARSAVOND.

Zondag, 30 December 1934.

Laatste troepbijeenkomst in 1934.

Om half drie verzamelen bij DE GROENE WIGWAM.

Zwemmen op JAN THIEL en een INDIANEN oefening in omtrek.

OUDEJAARSVIERING DER GROEP.

Maandag, 31 December 1934.

Om half zeven voor Padvinder en welpen verzamelen op het groepterrein.

KAMPVUURAVOND . . . . . oliebollen en . . . . . ? ? ? ?

Beeindiginh der ZANGWEDSTRIJD.

Terug naar huis om 8 uur.

HORDE VAN GROEP I.
Willemstad.

Deze weer is er op *Dinsdag* geen bijeenkomst, doch vergeet niet een extra Kerst Goede Daad te doen.

ZATERDAG, om 2 uur op 't Rif voor het *BEEINDIGING DER WEDSTRIJD.*

LET VERDER GOED OP HET PROGRAMMA VOOR DE KERSTVIERING EN OUDEJAARSAVOND, WAT VOOR DE PADVINDERS STAAT GESCHREVEN, IS OOK GELDEND VOOR DE WELPEN, DUS OOK WOENSDAGAVOND EN MAANDAGAVOND, 31 DECEMBER VERZAMELEN.

Goede Jacht.
De Oude Wolf.

DE GROEPLEIDER, M. v.d. Maarel Jr., WENSCHT DOOR DEZE, ALLE OUDERS, VRIENDEN, BEKENDEN EN BEGUNSTIGERS DER VEREENIGING EEN RECHT GOED EN GELUKKIG 1935, NIET TE VERGETEN, DE REDACTIE DER AMIGOE DI CURACAO MET HARE MEDEWERKERS.

Pa . . . 't is Kerstmis.

Eigenaardig dat hij zoo'n vreemd gevoel over zich had. 't Was toch alles heel gewoon dezelfde Foxtrotten en Charlestons als iederen avond. Om hem heen huilde de Jazz-Band, de violen krijsten en speelden in een snel rythme, de saxophoon stootte de afschuwelijkste geluiden uit, en hij zelf, zijn geroutinerde vingers speelden de ene step na de andere.

En als hij even omkeek dan zag hij op de hel verlichte parketvloer, dezelfde dansers als iederen avond — 't was hetzelfde, hetzelfde mondaine gedoe . . . . en toch ? . . . . deze avond . . vreemd dat typische gevoel, hij kon het niet verklaren . . . . zo . . . met 'n schok stopte de muziek . . . wat een vreemd einde toch altijd, het was hem nog nooit zo opgevallen als vanavond . . . eigenaardig ? . . . handgeklap der aanwezigen, een tikje met de strijkstok op de lessenaar, de drummer grijnsde en spleet zijn nog al brede mond nog verder open . . . en . . . vooruit opnieuw maar weer. Hij keek even de zaal in, ja ze spartelden alweer . . . zijn vingers grepen in de toetsen als altijd . . . wat een idiote muziek toch . . . hij walgde . . .waarom ? . . . 't Was precies als andere avonden . . . O ja, het was Kerstmis. . . . hij lachte cynisch . . . Kerstmis ? . . ja. . ja, vandaar die walging. Kom, daar moest hij zich over heen zetten, Kerstmis was goed voor brave huisvaders, die de hele dag werkten en dan 's nachts naar de nachtmis gingen, maar niet voor hem, de Jazz-band-pianist viert geen kerstfeest . , . . tenminste niet zo . . . . Als hij vannacht thuis kwam, dan ging hij lekker naar bed . . , en sliep een gat in de dag . . . Neen, die dwaze gedachte van Kerstmis moest hij maar uit zijn hoofd zetten . . . . Hij speelde toch altijd 's nachts met Kerstmis . . als andere mensen ter kerke gingen zat hij achter de piano, dat was toch al jaren zo . . . en hij was er altijd onverschillig onder en waarom nu ? Kom, niet meer denken . . . zo nog even die laatste greep en met een schreeuw eindigde de Charleston, de dansers gingen terug naar hun plaatsen.

Hij zou maar een beetje drinken dat kalmeerde altijd, hij haalde zijn lederen sigarettenkoker te voorschijn, nam er 'n sigaret uit en keek even naar een klein portretje van een fijn kindergezichtje . . . zijn loddy . . . hoe schattig toch . . . de kleine engel . . . . Toen hij wegging, dat kleine armpje om zijn hals en na een lange kus . . . heel zachtjes in zijn oor . . . „Pa, 't is morgen Kerstmis" . . . die oogjes straalden . . . hij kreeg een vriendschappelijke por met een strijkstok . . . „hallo, ouwe jongen, spelen" . . . O, ja, vlug de koker weg en daar ging het weer van voren af aan.

De Jaz-muziek . . . zijn vingers gingen werktuigelijk op en neer . . na de Foxtrot, de Charleston, na de Charleston, de Black-Bottem . . . als een rondte en dat alles begeleid door viool, saxophoon en het rythmisch gestamp van den drummer, en iedere kreet der Jaz-Band, een nieuw gehuil, vlugger, sneller . . . maar hij bemerkte het niet, hij was gevoelloos, . . . hij zag voor zich dat blonde kinderkopje . . . . weer een kreet, er viel een stilte . . . een pauze . . . er moest nu iets gebeuren, hij voelde het, maar wist niet wat . . . „Opeens bralde een beschonken stem . . . „Vooruit, „Stille Nacht" . . . 't is Kerstmis" . . alle aanwezigen applaudiseerden en lachten, hij zag den violist glimlachend buigen, altijd dezelfde buiging en glimlach.

Langzaam werd het ingezet „Stille Nacht Heilige Nacht." Even waren zijn handen onzeker, och, die vingers wisten niet hoe ze het hadden, ze moesten altijd Jaz muziek spelen . . . . en nu de gewijde melodieën. Even grepen ze ook mis, maar hij was ze direct de baas . . zo . . kalm plechtig . . . hè, dat was heerlijk . . . dat was rustig . . . ja, dat riep visioenen in hem wakker, visioenen van grote verlichte kerken, van sneeuw van donkere heilige nachten en hij zag zich weer in dat kleine onschuldige plaatsje, tussen zijn vader en moeder 's nachts . . door die lege straten waarin je voetstap zo hol klonk, vlug naar de kerk lopen, naar dat grote donkere gebouw met zijn grote verlichte ramen. En de klokken begonnen te luiden, 't was vreemd maar plechtig . . . en dan vanuit dat donkere portaal in die verlichte ruimte . . . en zijn vader en moeder gingen een bank in, knikten hem toe en hij liep door die grote, zich langzaam vullende kerk helemaal naar voren naar de sacristy.

En dan stond hij tussen al die waskaarsen op het altaar in zijn rode toogje en met een mooi wit koorhemd aan, dat koorhemd met die grote witte fijne kanten . . . dan stond hij te zwaaien met zijn wierooksvat en de geurige wierookwolken gingen stesds hooger tot die mooie monstrans tot bij dat witte vlekje. . . . ja. . . . en dat vlekje dat was Hij. . . . zijn God — en hij keek er naar en bad met zijn ziel. . . . hoe mooi. . . , en het orgel jubelde. . . .

Hij voelde een hand op zijn schouder, bruusk draaide hij zich om, men aplaudiseerde wild. . . . O. . . . hij had zitten fantaseren. . . . dames tipten met fijne zakdoekjes aan hun ogen, de heren kuchten. . . . ja . . . . hij was weer in de dancing het was maar fantasie en zijn vingers hadden als tolken van zijn gedachten doorgespeeld.

Eigenaardig. . . . hij keek om zich heen als om zich te oriënteren. Daar lag de felgekleurde muziek. . . . Hi Didle, Black bottom, Cà c'est Paris. . .

O, mijn God! hij hoopte nu niet meer te moeten spelen. . . . Maar daar kwam de duivel in de vorm van een conferencier, die moest er de stemming weer in brengen. . . . en hij hoorde hem moppen vertellen, banale, misselijke dingen. En de mensen lachten eerst zachtjes toen harder. . . .

En hij kreeg weer een stoot met een strijkstok. „Spelen, ouwe jongen, maar nu een beetje leuk, hé."

Ja, vooruit dan maar weer, ontzettend bij iedere gil der Band rilde hij, zijn vingers sloegen mis. „Meer tempo, meer tempo" hoorde hij achter zich, het ging niet, het ging niet, het moest. . . gelukkig, gebeurd. . . . handgeklap. . . . opnieuw een andere dreun. . het sneed hem door de ziel en na deze weer een ander, het moest. . . . eindelijk weer een ogenblik pauze.

Hij draaide zich om en keek de zaal in, het was er vrij stil, een heer liep van het ene tafeltje naar het andere, zeide geregelde iets. . . . de dames gichelden en klapten zacht in de handen.

Daar kwam hij naar het orkest met onzekere stappen. . . . hij zag hem nader komen als een nieuw onheil, hij zag hoe bij het orkest, zijn door de drank en hitte rood opgezwollen hoofd oprichtte naar den eersten violist. . . . zodat zijn verlopen gezicht in het volle lamplicht kwam. Hij zag zijn dierlijke mond tot een grijns vertrekken. En hoorde hem met een grote stem zeggen:

„Een reuze mop lui. . . . de dames verzoeken jullie van Stille-Nacht een charlestone te maken. . . . zodat er op gedanst kan worden, je begrijpt me wel, hé."

Hij hoorde het hem zeggen, maar het drong niet tot hem door, hij kon zijn oren niet geloven, neen, dat had hij natuurlijk verkeerd verstaan, neen anders zou de eerste violist niet zo gewoon buigen als altijd, anders zou toch zeker de hele band in verzet komen, tegen zo iets. . . . maar de conferencier maakte het nog even apart bekend: „Dames en heren, het orkest is zo juist om een originele creatie verzocht, namelijk om het ouderwetse liedje „Stille Nacht, Heilige Nacht" in charlestone tempo over te zetten. Ik hoop dat deze prestatie de goedkeuring van een ieder moge weg dragen.

Even zat hij wezenloos voor zich uit te staren. . . . hoe is het mogelijk, hoe is het in 's hemelsnaam mogelijk. . . de eerste violist stootte hem aan. „Niet suffen, ouwe jongen, ik had graag dat je het tempo zo nam, de eerste drie maten. . . . hij keek even naar de muziek, met grote zwarte letters stond er „Stille Nacht, Heilige Nacht" en daar onder met potlood gekrast „Charlestone Tempo". . . . hij lachte schel en hard, alles vervulde hem met weerzin. . . heel de dancing draaide een ogenblik in zijn geest rond met geheel zijn bonte verlichting. . . . die walm van rook die er hing, die dranklucht. . . . die opgeprikte dames, zijn collega's, de piano. . . . die muziek. . . hier. . . . met een slag smeet hij ze tegen de grond. . . . alles walgde hem.

Hij stond met een ruk op en liep naar voren, kijkend in de angstig verbaasde bleke gezichten. Hij schreeuwde het uit: „Is het nog niet genoeg, stumperds, deze heilige nacht te misbruiken voor jullie lage instincten. Om er een dansnacht, om er een fuifnacht van te maken, maar dit hier" — hij kwam naar voren en toonde hun de verkreukte partituur — dit is het toppunt. . . . beesten. . . . zwijnen zijn jullie, krioelen en spartelen op het gegil van een jasz-band machine, grijpen in de modder van mondaine vuiligheid, alles omlaag halend tot zelfs dit het is. . . ." verder kwam hij niet, er werd een hand op zijn mond gehouden, vier armen sloegen om zijn tegenspartelend lichaam en sleurden hem de zaal uit onder een doodse stilte, naar een klein vertrekje. Maar hier kreeg zijn woede titanische kracht, Met een slag rukte hij zich los en links en rechts vielen de kellners die hem omkneld hadden in de hoeken der kamer. De directeur kwam doodsbleek binnen en sussend gaf hij hem een glas water. „Ja, ja, u hebt volkomen gelijk".

Hij sloeg hem het glas uit de handen. U hoeft niet te denken, dat ik gek ben, geef mij mijn geld, ik ga".

De directeur boog beleefd, haalde uit zijn portefeuille wat bankpapier, overhandigde dit hem, liep naar de verschrikte kellners en zeide op fluisterende toon! „Kalm zijn, hem overal gelijk in geven, roep een taxi!"

Langzaam door de kellners gevolgd, die een eventuele terugtocht moesten verhinderen, liep hij de hal uit, het trottoir over, mompelde een adres aan den chauffeur . . . . het portier viel dicht, de auto reed weg.

De kellners haar even naziend, gaan opgelucht naar binnen, hun tongen kwamen los.

„Hé, hé, die is weg, ik heb een lelijke klap van hem gekregen".

„Ja, ik dacht het wel, het was een dromer en een suffert. Ik zag die verstandsverbijstering wel aankomen".

Een ander nam plaats voor de piano en de jazz-band gilde opnieuw, nog harder en de mensen dansten nog wilder.

En buiten reed een taxi met snelle vaart door de stille straten. Hij leunde moe achterover en staarde naar buiten zonder iets te zien.

Langzaam begonnen de klokken te luiden van een voorbijschietende kerk. Die goede oude klokken, die zich om de moderne wereld niet bekommeren, die altijd regelmatig haar plicht, doen en de mensen met hun metalen stem tot God roepen.

Langzaam liep hij de trappen van zijn huis op, werktuigelijk ging hij de kamer binnen en viel in een grote stoel bij de uitgegane kachel Hij nam al de voorwerpen in zich op, zonder ze nochtans te kunnen verwerken, hij keek naar de asbakjes op de rooktafel, naar de typische figuren op de lampenkap, die hem altijd aan feeën deden denken, naar de grillige patronen van het tapijt, alles geleek hem zo anders . . . zo geheel anders als b.v. 's morgens of overdag.

Buiten luidden de klokken . . . . hij bleef somber voor zich uit staren . . . hij hoorde niet hoe de deur zachtjes openging, hoe kindervoeten over het zeil trippelden, hij zag niet hoe dat aarzelende kinderfiguurtje op hem toekwam, totdat ze dicht bij hem was en heel zachtjes met haar kleine handje zijn grote knie beroerde. Hij schrok op en nam de kleine in zijn grote sterke handen, tilde haar op z'n knie en kuste haar mooi, rein gezicht . . . streelde haar goudblonde haren. Een hele traan viel en raakte zoek in die gouden lokken.

Buiten luidden de klokken.

Haar gezichtje straalde en helder als zilver klonk uit haar mondje.

„Pa . . . 't is Kerstmis".

En hij stond op in zijn volle mannelijke kracht . . . „Ga je kleden kleine, we gaan naar de Nachtmis".

Wapenstilstand om God.

In de elfde eeuw begon in Frankrijk een zegenrijke beweging, die zich geleidelijk over de hele Kerk verbreidde: de *Pax Dei* en de *Treuga, Dei* de Godsvrede en de Wapenstilstand om God. Na het uiteenvallen der Karolingische monarchie, was er bijna nergens een sterk centraal gezag, dat in staat was de herhaalde oorlogen en twisten tussen kleine vorsten en edelen te onderdrukken, waarvan de zwakken, geestelijken, kloosters, boeren, en kooplieden de eigenlijke slachtoffers werden.

De Kerk trachtte nu met eigen middelen deze weerlozen te beschermen en vrede te stichten Op een vergadering van bisschoppen en leken, onder voorzitterschap van den bisschop van Bordeaux (989), werd de excommunicatie gesteld op het beroven van weerlozen en onbewapenden; soortgelijke besluiten werden ook elders genomen, waardoor men weerlozen aan de privaatoorlog onttrok, hun vrede waarborgde om Gods wil (Godsvrede).

Later ging men verder, door de oorlogen, die soms rechtvaardig, en daarom niet geheel te vermijden waren, tenminste voor een bepaalde tijd te doen ophouden (de wapenstilstand om God, de *Treuga Dei.*) De uitvoering is dikwijls niet tot stand gekomen, doch een niet te onderschatten voordeel was reeds, dat het ideaal van de vrede telkens gepredikt en de wrede instincten bedwongen werden.

Dit ter inleiding.

De Dominee van Hartford, Rev. Dr. John Milton Phillips, heeft het plan opgezet voor een *Truce of God*, een wapenstilstand om God, een wereldvrede, waarbij protestanten, Joden en Katholieken zich zich zouden verenigen om een beroep te doen op den Paus, om een vijfjarigen vredestrijd af te kondigen. Dr. Phillips deed dit voorstel op een onlangs gehouden vredesbijeenkomst te Hartford en ontving sinds dien van veel zijden verzoek om nadere inlichtingen. „Het plan", aldus Dr. Phillips", is mijns inziens hetzelfde voor den man, die gelooft in het principe van zware bewapening om vredes wille (Si vis pacem, para bellum), als voor den voorstander van algehele ontwapening. Het brengt niet noodzakelijkerwijze het neerleggen der wapenen met zich mee. De bedoeling is, om een intervallum te krijgen, gedurende hetwelk de vrede verzekerd is en de grote leiders de tijd krijgen om af te koelen en weer normaal te worden. Er valt echter nog heel wat voorbereidend werk te verrichten, niet alleen in Amerika, maar ook onder de Protestanten, Joden en Katholieken in Europa, om hen allen vereenigd te krijgen in een beroep op den Paus."

Hij zeide, dat hij dit plan wilde voorstellen aan de vertegenwoordigers van de world Alliance for Peace and Friendship through the Churches, waarin Protestanten, Joden en Katholieken vertegenwoordigd zijn.

Waar gaan we heen? Terug naar de Middeleeuwen. Maar die waren immers zoo donker? Of is onze moderne tijd misschien even donker?

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 23—29 December 1934.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Tachira	23	New York	23	Aruba, Maracaibo
Carabobo	23	Maracaibo	23	New-York
El Libertador	23	Maracaibo, Aruba	24	Aruba, Maracaibo
Presidente Gomez	24	Cartagena	24	Hamburg
Waltraut Horn	—	Curaçao	24-26	Hamburg via Jacmel, Kingston & Port au Prince
Kiel	25	Hamburg	25	P. Barrios
El Libertador	26	Maracaibo, Aruba	26	La Guaira
Medea	26	New-York	26	Aruba, Maracaibo
Remuera	26	Southampton, Londen	27	Cristobal, New-Zealand
Cordillero	27	Hamburg	27	P. Barrios
Daytonian	27	Liverpool, Londen	28	Cristobal
El Libertador	28	La Guaira	28	Aruba, Maracaibo
Luna	28	Maracaibo	28	New-York
Boskoop	29	Costa del Pacifico, C'bal	29	Liverpool, R'dam, A'dam, H'burg.

Een kort bezoek aan de Ambachtsschool St. Jozef.

Ouders en belangstellenden,

Gaat U eens mee kijken wat er gaat gebeuren met uw jongens, die U in onderling overleg hebt laten inschrijven als leerling van de Ambachtsschool St. Jozef.

Zoals U weet is er nu op Curaçao een Ambachtsschool, welke op het ogenblik nog wel in de kinderschoenen staat, maar door de medewerking van U allen weldra als een volwassene, Uw jongens de richting van hun leven zal aanwijzen.

Uw jongens gaan naar de Ambachtsschool, om er een ambacht te leren. Natuurlijk niet volledig in zijn gehele omvang want dit is niet mogelijk. Geen enkele school, ja zelfs geen Hogeschool kan ooit meer bereiken, dan iemand op weg helpen.

U mag dus niet verwachten, dat de jongen die de Ambachtsschool doorloopt, daarna een volslagen vakman is. Maar U mag wel verwachten, dat de Ambachtsschool hem een eind op weg brengt, om er een te worden.

De vakken die op het ogenblik onderwezen worden zijn:

Machine Bankwerken.

Timmeren.

Laten we nu deze vakken eens gaan bezien.

Machine Bankwerken.

Voor een eiland als Curaçao met zijn omliggende eilanden is 't vak bankwerken heel belangrijk. Dit is een vak wat zich goed voor het doorlopen van een Ambachtsschool leent voordat de jongens in de praktijk van het leven gaan. Zeer zeker zijn er heel wat bankwerkers die nooit een Ambachtsschool bezocht hebben. Doch is 't een feit, dat 't gemis van een inleiding tot de kennis van het vak door de vakman, die dat in zijn jeugd ontbeerde blijvend gevoeld wordt, ook al heeft hij het overigens ver gebracht in de handvaardigheid. Dat begrijpen wat je doet en waarom het zo moet en niet anders, dat kunnen lezen van werktekeningen, dat zijn onmisbare vaardigheden, die op de Ambachtsschool in de grondbeginselen worden eigen gemaakt.

Op later leeftijd is dat tekort eens aan te vullen, maar het jonge boompje is buigzamer dan de boom en dat doet zich bij die aanvulling toch danig gevoelen temeer daar men zich die oude methode geheel heeft aangeleerd waarvan nu niet zo spoedig wordt afgeweken. Het machinebankwerkersvak is op zich zelve een grondvak voor andere vakken o. a. voor de machinisten loopbaan.

De jaren die men op de Amb. school doorbrengt, leggen 't fundament van het vak in de jonge werkman. Twee jaren is niets te veel, waarbij met 't theoretische leerplan rekening moet worden gehouden. Maar de keus van een tweejarige cursus geeft meer kans op plaatsing in de werkplaatsen der metaalindustrie, terwijl dan de meerdere theoretische vorming in een jaar avondonderwijs afronding kan vinden, want in de theorie opleiding kan een tweejarige cursus uiteraard niet zoveel bereiken wat b.v. een driejarige zou kunnen.

Het is niet goed een Amb. school tussentijds te verlaten bij de keuze van de school is het wel degelijk aan te raden daarop te letten want 't is nadelig om b.v. na een jaar met een ergens afgebroken stuk opleiding de wereld in te gaan. Ook zal men goed doen om voordat men er toe overgaat met de Amb. school den huisdokter te raadplegen wat betreft lichamelijke geschiktheid.

Timmeren.

Ook dit vak leent zich goed voor Amb. school-onderwijs. Het valt niet te ontkennen, dat de ambachtsman op dit gebied meer en meer rekening heeft te houden met de zich wijzigende omstandigheden de timmerfabrieken leveren tegenwoordig allerlei onderdelen, die op het bouwwerk moeten worden gemonteerd. Maar bij dat monteren komt ook nog nodige vakkundigheid kijken.

Daarom werklieden met inzicht en handvaardigheid om de onderdelen passend bij te werken tot een vakkundig geheel zullen steeds hun geld waard blijven.

Er zijn genoeg timmerlieden die het vak in 't vak hebben geleerd maar ook hier geldt weer wat van de bankwerkersvaklieden is gezegd de theoretische grondslagen worden haast dagelijks gemist.

Ook 't timmervak is een grondvak voor andere beroepen zoals baas, opzichter en dergelijken.

Een algemene opmerking omtrent karaktervorming.

Hoewel geen enkele aanwijzing voor een speciaal vak is de karaktervorming bij de jongens een voortdurende factor van 't onderwijs zowel in de practijk vakken als in de theorie.

Ouders en belangstellenden het ligt niet op de weg van dit stukje op dit ernstige punt, dat zulk een intiem karakter draagt in den breede op in te gaan.

Maar U kunt er ten volle van overtuigd zijn, dat het bestuur van de R. K. Volksbond schouwder aan schouwder staat met de Directeur en leraren van de Ambachtsschool St. Jozef, welke de hoge roeping van het Ambachttschool onderwijs tenminste even na aan 't hart ligt als goede vorderingen in ontwikkeling van hoofd en hand.

Het mens worden van de jongen staat voorop. Dat staat ons leraren corps steeds voor ogen.

Slot opmerking.

Ouders en belangstellenden wanneer dit stukje er toe heeft bij gedragen Uw belangstelling voor het Ambachtsonderwijs nog te versterken dan heeft het zijn doel bereikt.

S. Chr. Schouten.

Herhaalde Bekendmaking.

De Commandant der Militaire Politie Troepen maakt bekend dat de gelegenheid wordt opengesteld tot het aangaan van een verbintenis bij de Troepen op Curaçao (voorlopig op een proefverband) voor 10 Curaçaosche jongelieden.

Zij, die de militaire opleiding gedurende het proefverband met gunstig gevolg doorlopen, zullen voor een voortgezette opleiding bij de Politietroepen in Nederland worden gedetacheerd en na afloop dier opleiding bij het Korps Militaire Politie Troepen op Curaçao.

Vereischten zijn o.m.:

Ongehuwd Nederlander of Nederlands onderdaan zijn.
Ten minste 19 en niet ouder dan 30 jaren zijn.
Een lengte hebben van ten minste 1.665 Meter.
Lichamelijk geschikt voor de militaire dienst zijn.
Van goed gedrag zijn en geen vonnis hebben ondergaan.
Voldoende ontwikkeld zijn, hetgeen zal moeten blijken uit het afleggen van een eenvoudig examen.

Gedurende het proefverband wordt een inkomen genoten van fl. 0.70 per dag, plus vrije kleeding, voeding en huisvesting.

In Nederland wordt eene bezoldiging genoten gelijk aan die der Politiemilitairen aldaar, terwijl bij indeeling bij de Militaire Politie Troepen op Curaçao de voor het Korps alhier geldende inkomsten worden genoten.

Sollicitanten kunnen zich schriftelijk aanmelden bij den Commandant der Militaire Politie Troepen op Curaçao tot uiterlijk 24 December 1934.

Zij die reeds gesolliciteerd hebben behoeven niet opnieuw te solliciteren.

Willemstad, den 7den December 1934.
De Commandant
der Militaire Politietroepen,

2--2 H. MOLENBRUGGE.

Satyre en humor.

De Kerstmisviering wint met het jaar aan uiterlijkheid, de wereld maakt er zich meester van, zij tracht door uiterlijke sier ons de innerlijke betekenis van het Kerstfeest te doen vergeten en het te maken tot een satyre. Gelijk zij van heel de Vastentijd alleen de Carnavalsdagen naar zich toe getrokken heeft.

De toeristenboten die met Kerstmis uit zijn, schijnen goede zaken te maken. Dit jaar is het minder, maar we herinneren ons, dat enkele jaren geleden er 4 zulke schepen in onze haven lagen.

Met de echte Kerstnacht van vroeger jaren, toen het hele gezin in eerbied naar de Nachtmis trok en na de kerkelijke viering thuis zich eenvoudig-feestelijk vergastte aan de nog warme Kerstlimpen van de bakker, die die morgen extra vlug klaar was met zijn brood, neen met die vrome stichtelijke Kerstnacht wil men hier op Curaçao ook al gaarne breken, en de mensen aanlokken met een toeristenreis naar Aruba.

En dan die heidense Kerstnummers van de geïllustreerde bladen!

Men zou ze evengoed voor modetijdschriften kunnen houden, als zelfs de mode er niet te kort werd gedaan, en men er niet zocht alle relatie met het arme Christuskindje te verbreken door zelfs de volwassen vrouw zo weinig mogelijk windselen te geven.

Allemaal pogingen van de meest droeve aard, om de mensen toch vooral in Kerststemming te brengen. Of is misschien speculatie op de portemonnaie het hoofdmotief?

Maar nog zijn wij niet klaar met onze feeststemming.

De reclames vertellen ons, dat gij het ware Kerstfeest niet zult vieren, als gij geen passende muziek hebt op uw gramofoon.

De restaurants schrijven de meest verlokkende „feestmenu's" uit, welke gij zelfs met een vlijtig gebruik van uw oud Frans woordenboek nog niet vertalen kunt. Naast het potjes-latijn schijnt er ook een keuken-frans te bestaan. De bioscopen geven een extra Kerst-agenda.

En als het schoonste moment bij de „Kerstboom" zien wij het feit vermeld als deze wonderboom u de verrassing brengt van een.... „Gilette Safety Razor".

De Kerk heeft als een goede Moeder altijd het kerkelijke feest met een passende huiselijke viering verbonden. Dat is altijd de kern geweest van de echte Roomse levensvreugde.

Maar waar de wereld zich altijd heeft beijverd om het ontstaan van het Kerstfeest te verklaren uit de Heidense oudheid, zo is zij ook nu weer bezig om de betekenis van de Kerstmisviering weer terug te brengen tot een zuiver werelds feest.

Langzaam moet het Kerstfeest worden losgeweekt van het christelijk familieleven, en tot een dag van openbare vermakelijkheid worden gebracht.

Vroeger waren met Kerstmis de schouwburgen gesloten, de café's en restaurants zoo goed als verlaten.

Nu krijgen wij extra Kerstprograms en uitgelezen feest-menu's voor openbare tafels.

Kerstmis was ook het feest der armen. In den geest van het arme Kindeke in den verlaten stal werd in elk gezin ook iets voor een feestgave aan den arme afgezonderd opdat ook deze het kerstfeest met een blij hart zou kunnen vieren.

Nu denkt ieder het allereerst aan wat de Kerstboom voor hem aan verrassingen zal brengen.

Dat is „het schoonste moment" bij de Kerstboom.

Bij het fantastisch-mystiek licht van de glinsterende kerstboom leren wij langzamerhand het Licht vergeten, dat in de eerste Kerstnacht opging tot heil der wereld.

Het „schoonste moment" van de Kerstnacht moet overluisterd worden door de uitbundige feestpraal van wereld uiterlijkheid. Zoo mag voor ons Katholieken de Kerstviering niet worden.

En toch worden wij langzamerhand omspannen met de glinsterende draden van de Kerstboom, die ons de kribbe van Bethlehem moet doen vergeten.

Tot het heilig Kersifeest wordt tot een leeg Kerstnummer vol mondaine pronk, maar zonder enige Christelijkheid. Een verstrooiend Winteravondsprookje, niets meer.

Een vrijgestelde onder de kippen.

Bij een schriftelijke taaloefening gaf een stadsstudent de volgende duidelijke omschrijving van het woord „haan":

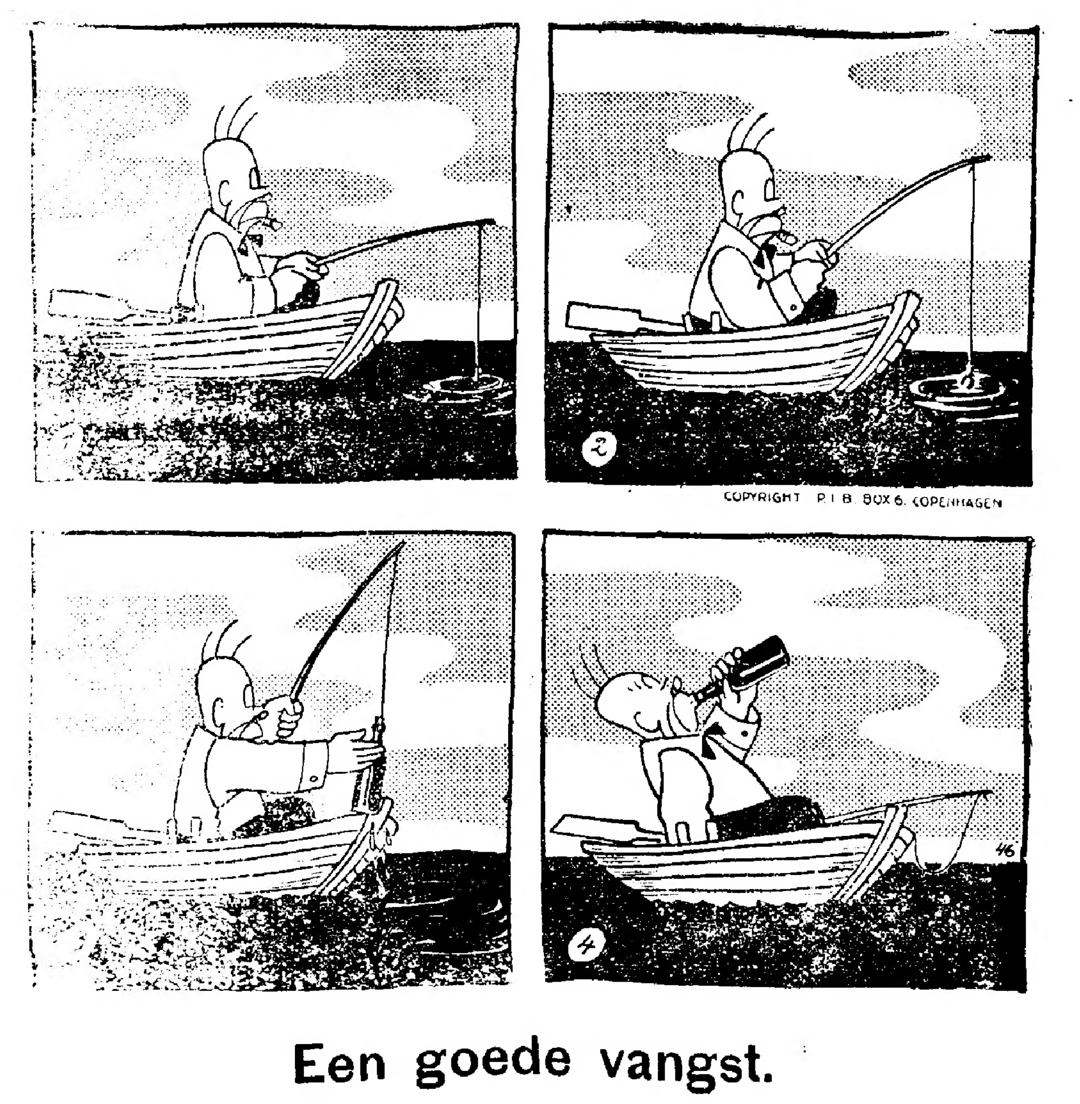
„Een haan is een hoender, legt geen eieren, kakelt alleen en vecht."

Ze had gelijk.

„Jij bent alleen lief voor me, als je geld nodig hebt."

„Man, ik ben toch altijd lief voor je?"

„Ja, jammer genoeg."

Een goede vangst.